

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พื้นที่การศึกษากทม.เขต 3

สารนิพนธ์
ของ
มณีนรัตน์ จอมพุก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา
พฤษภาคม 2550

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากทม.เขต 3

บทคัดย่อ
ของ
มณีนรัตน์ จอมพุก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา
พฤษภาคม 2550

มณีรัตน์ จอมพุก. (2550). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การ
ศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความตั้งใจ
ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามแนว
ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 จำนวน 380
คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดเจตคติต่อการทำ
วิจัยในชั้นเรียน แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดการประเมินผลในการทำ
วิจัยในชั้นเรียน แบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดการคล้อยตาม
กลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้น
เรียน และแบบวัดความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ
สหสัมพันธ์พหุคูณและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน การ
คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยใน
ชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .858 โดยร่วมกันอธิบายความแปรปรวน
ได้ร้อยละ 73.7

2. ปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยใน
ชั้นเรียน และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลต่อความตั้งใจใน
การทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่ม
อ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงสุด มีค่าน้ำหนัก
ความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .369 รองลงมาคือ แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงใน
การทำวิจัยในชั้นเรียน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนน
มาตรฐานเท่ากับ .334 และ .149 ตามลำดับ

A STUDY OF SOME FACTORS AFFECTING CLASSROOM ACTION RESEARCH
INTENTIONS OF TEACHERS UNDER THE OFFICE OF THE BASIC EDUCATION
COMMISSION, BANGKOK METROPOLITAN EDUCATIONAL AREA III

AN ABSTRACT
BY
MANEERAT CHOMPUK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Educational Degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University
May 2007

Maneerat Chompuk. (2007). *A Study of Some Factors Affecting Classroom Action Research Intentions of Teachers Under the Office of the Basic Education Commission, Bangkok Metropolitan Educational Area III*. Master's Project, M.Ed. (Educational Measurement). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Nipa Sripairot.

The purposes of this research aimed to investigate relationship between some factors and classroom action research intentions and to examine factors affected to classroom action research intentions according to the theory of reasoned action. The subjects comprised 380 teachers in Mathayom Suksa schools under the Office of the Basic Education Commission, Bangkok Metropolitan Educational area III through multi-stage random sampling. The instruments for collecting data included attitude toward classroom action research, belief on classroom action research, classroom action research evaluation, normative belief on classroom action research, subjective norm on classroom action research, motivation to comply subjective norm on classroom action research and classroom action research intentions. Then data were analyzed and presented by multiple correlation and multiple regression.

The result revealed as follow :

1. That of attitude toward classroom action research, belief on classroom action research, classroom action research evaluation, normative belief on classroom action research, subjective norm on classroom action research, motivation to comply subjective norm on classroom action research was significantly positive related .01 level with multiple correlation coefficient of .858 and could together predicted 73.7% of variance for the teacher's classroom action research intentions.

2. That of attitude toward classroom action research, subjective norm on classroom action research, motivation to comply subjective norm on classroom action research was significantly affected at .01 level to classroom action research intentions. While that of subjective norm on classroom action research (with .369 of standardized score), motivation to comply subjective norm on classroom action research (.334) and attitude toward classroom action research (.149) were mostly affected to classroom action research intentions, respectively.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา
กรุงเทพมหานคร เขต 3 ของ มณีรัตน์ จอมพุก ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา วิชาการศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร.สุวพร เข้มแข็ง)

คณะกรรมการสอบ

.....
(รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.สุวพร เข้มแข็ง)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา วิชาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ตั้งคะพิภพ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา และกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยความเอาใจใส่อย่างดีเสมอมา ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ตั้งคะพิภพ อาจารย์ ดร.สุพร เข้มเฮง อาจารย์บรรลือชัย ผิวสอาด และอาจารย์อัจนรา กลิ่นขจร อาจารย์อุดมศักดิ์ นาคี ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย จนสามารถทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารโรงเรียน ครูและอาจารย์กลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณรัตนา เพ็ชรอุไร คุณอันติมา เพ็ชรทอง อาจารย์นิศากร ประครองชาติ คุณไพจิตร คำยศ คุณพรพิมล เวชชุพรรณ เพื่อนๆ ในกองบริหารงานวิจัย ที่มีส่วนในการสนับสนุน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณ คุณสุทธิศรี ม่วงสวย ที่เป็นทั้งพี่และเพื่อนที่คอยดูแล รวมทั้งเพื่อนๆ สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา ปี 2545 ที่ติดตามถามถึงความก้าวหน้าของงานวิจัยฉบับนี้ด้วยความเป็นห่วงเสมอมา

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ พันโทสมปอง และคุณแม่ลำพาย จอมพุก ที่ให้การสนับสนุนทุนการศึกษา ทุ่มเทแรงกายและแรงใจดูแลผู้วิจัยด้วยความห่วงใย และเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในที่สุด

ความสำเร็จครั้งนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ มิตรสหาย และผู้มีพระคุณทุกท่าน ทั้งที่เอ่ยนาม และมิได้เอ่ยนาม ที่ได้อบรม สั่งสอน ให้คำแนะนำ เป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

มณีนรัตน์ จอมพุก

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	8
ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน.....	8
ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	10
ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน.....	12
ประเภทของการวิจัยในชั้นเรียน.....	14
ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย.....	20
ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล.....	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจ.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	67
สังเขปของความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการวิจัย.....	67
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก	
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	83
ภาคผนวก ข	
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	85
ภาคผนวก ค	
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	100
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	115

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การศึกษาเจตคติของครู ก. ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	25
2 จำนวนครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน.....	38
คณะกรรมการพื้นฐานการศึกษา พื้นที่การศึกษา	
เขตกรุงเทพมหานคร เขต 3	
3 จำนวนครูกลุ่มตัวอย่างครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด.....	40
สำนักงาน คณะกรรมการพื้นฐานการศึกษา พื้นที่การศึกษา	
เขตกรุงเทพมหานคร เขต 3	
4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรต้นที่ศึกษากับความตั้งใจ.....	62
ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในและค่าสัมประสิทธิ์.....	63
สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับ	
ความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
6 ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของตัวแปรปัจจัย.....	64
7 คำนวณน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยในแต่ละด้าน.....	65
ที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
ของครูในโรงเรียนมัธยม	
8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติ.....	86
ต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความเชื่อ.....	87
เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	
10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดการประเมินผล.....	88
ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความเชื่อตาม.....	89
กลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดการคล้อยตาม.....	90
กลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดแรงจูงใจที่จะ.....	91
คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความตั้งใจ.....	92
ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	
15 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดเจตคติต่อความตั้งใจ.....	93
ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
16 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับ.....	94
การทำวิจัยในชั้นเรียน	
17 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดการประเมินผล.....	95
ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
18 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิง.....	96
ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
19 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง.....	97
ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
20 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตาม.....	98
กลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	
21 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความตั้งใจ.....	99
ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
2 ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู.....	13
3 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ในทฤษฎีการกระทำ..... ด้วยเหตุผล (Ajzen and Fishbein. 1980 : 84)	21
4 แสดงลักษณะโครงสร้างตัวแปรพื้นฐานของเจตนา..... เชิงพฤติกรรมตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Ajzen and Fishbein. 1980 : 118)	23
5 ลำดับขั้นการสร้างเครื่องมือ.....	42

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้จำเป็นต้องดำเนินการควบคู่กันไปในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และการศึกษา ในส่วนของการศึกษาถือว่าเป็นด้านที่สำคัญมากที่สุด เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้าน อย่างต่อเนื่อง และมั่นคงตามศักยภาพ การที่จะทำให้คนในประเทศมีการพัฒนาตามศักยภาพ จะต้องอาศัยพื้นฐานของการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ทดลอง เพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ๆ หรือแนวทางในการแก้ปัญหาให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกของไทย ที่เป็นแม่บทกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในมาตรา 4 ให้คำจำกัดความคำว่า การศึกษาและครูไว้ว่า “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และ “ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีต่างๆ ในสถานศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน มาตรา 30 ย้ำเน้นถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” และกล่าวถึงการวิจัยคือ มาตรา 24 “การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542)

การวิจัยทางการศึกษา จึงถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาครู ควบคู่กับการพัฒนาการศึกษา การวิจัยเป็นวิธีหนึ่งซึ่งทำให้ครูค้นพบวิธีการใหม่ในการทำงาน และค้นคว้าหาความจริงโดยวิธีการที่มีระบบเชื่อถือได้ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหรือแก้ไขงานด้านการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยที่เรียกว่าการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นการแก้ปัญหการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ครูประสบอยู่ (โอภาส ตริปัญญา. 2529 : 13) การวิจัย

ในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งผู้วิจัยคือครูผู้สอนหรือผู้บริหารการศึกษา เป้าหมายของการวิจัยนี้คือ การหาความรู้หรือวิธีการใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้กับสภาพการณ์ของการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอนหรือเพื่อแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน นอกจากการค้นหาคำความรู้หรือวิธีการใหม่ๆ แล้ว ยังรวมถึงการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (ธีระชัย ปุณณโชติ. 2532 : 7)

ในการผลิตงานวิจัยและการพัฒนางานวิจัยของครูในระดับมัธยมศึกษาจะเกิดผลขึ้นได้เพียงใด ส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครูและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูเป็นสำคัญ พฤติกรรมดังกล่าวนี้โดยทั่วไปจะเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความรู้สึกหรืออารมณ์ หรือมีความต้องการในบางสิ่งบางอย่างที่จะนำไปสู่การลงปฏิบัติ พฤติกรรมของมนุษย์จึงถูกกำหนดมาจากเจตคติของบุคคล ซึ่งขยายความถึงอารมณ์ และการรับรู้ ไอเซ็นและฟิชไบน์ (Ajzen & Fishbein) ได้พัฒนาเป็นทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action) โดยมีข้อตกลงว่า พฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดมาจากเจตนาที่จะปฏิบัติ (Behavioral intention) เป็นสำคัญ ซึ่งมีองค์ประกอบคือ เจตคติของบุคคลต่อพฤติกรรม (Attitude) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective norm) ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล สามารถนำมาอธิบายพฤติกรรมของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ว่า ครูจะมีพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลเพียงใดนั้น ถูกกำหนดขึ้นมาจากเจตนา (Intention) ที่จะทำงานวิจัยนั่นเอง ดังนั้นเจตนาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรจะเกิดจากองค์ประกอบทั้ง 2 คือ เจตคติที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่คาดหวังต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

มาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยพหุระดับที่สัมพันธ์กับความมุ่งมั่นต่องานวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบพหุระดับด้วยเทคนิคเฮซแอลเอ็ม (HLM) แต่ด้วยข้อจำกัดในการวิจัย จึงไม่สามารถวัดค่าความคลาดเคลื่อนจากการวัดได้ จึงกำหนดให้ตัวแปรวัดโดยไม่มีความคลาดเคลื่อน ซึ่งในความเป็นจริงการวัดตัวแปรแฝงจะมีความคลาดเคลื่อนจากการวัดเสมอ เนื่องจากตัวแปรแฝงเป็นตัวแปรที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่มีข้อตกลงว่าสามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกต องค์ประกอบของตัวแปรแฝงจึงสามารถอธิบายได้จากพฤติกรรมที่สังเกตได้ ซึ่งมาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ อ้างอิงองค์ประกอบของตัวแปรหลักจากทฤษฎีของ Ajzen & Fishbein ซึ่งสามารถวัดได้จริงจากเครื่องมือการวัดที่เป็นแบบเฉพาะตามทฤษฎีเท่านั้นจึงจะให้ผลที่น่าเชื่อถือ สนั่น วงษ์ดี (2539 : บทคัดย่อ) ได้นำทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action) มาใช้อธิบายความมุ่งมั่นในการทำวิจัยของครูในระดับประถมศึกษา วิเคราะห์ด้วยโมเดล LISREL พบว่าตัวแปรทางสังคมมีค่าอิทธิพลสูงสุดที่ส่งผลต่อความมุ่งมั่นในการทำวิจัย รองลงมาได้แก่ ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตัวแปรความรู้สึกต่อการทำวิจัย ตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และตัวแปรเจตคติตามลำดับ นอกจากนี้วันทนา ชูช่วย (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า ครูที่ไม่ทำวิจัยส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่องานวิจัยในเหตุผลต่างๆ กัน ซึ่งมาจากประสบการณ์ส่วนตัวหรือการรับฟังจากผู้อื่น

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action) ของไอเซ็นและฟิชไบน์ เป็นทฤษฎีที่พยายามจะตอบคำถามที่ว่า เหตุใดคนจึงมีเจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำหรือไม่ทำพฤติกรรมใดๆ ซึ่งเป็นการทำให้เข้าใจเจตนาเชิงพฤติกรรม และสามารถทำนายพฤติกรรมได้อย่างถูกต้อง ทฤษฎีนี้ถูกพัฒนาขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.1975 จากนักจิตวิทยาสังคม 2 ท่านคือ ไอเซ็นและฟิชไบน์ ที่จะพยายามทำนายพฤติกรรมของมนุษย์ ทฤษฎีนี้กล่าวว่า การที่จะทำนายพฤติกรรมของมนุษย์ได้นั้น จำเป็นจะต้องเข้าใจกระบวนการเกิดพฤติกรรม หมายความว่า ก่อนที่คนเราจะแสดงพฤติกรรมเชิงบวกหรือพฤติกรรมเชิงลบต่อสิ่งใดออกมา มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรม 2 ปัจจัยคือ เจตคติของบุคคลต่อสิ่งนั้นและอิทธิพลของสังคมรอบข้าง โดยเจตคติของบุคคลนั้น ทฤษฎีนี้ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของเจตคติว่า ประกอบไปด้วยความเชื่อและการประเมินผลการกระทำจากความเชื่อ โดยความเชื่อเป็นส่วนของการสังสมประสบการณ์และการได้รับความรู้จากแหล่งต่างๆ ของบุคคลนั้น เมื่อมนุษย์แสดงพฤติกรรมการยอมรับหรือปฏิเสธสิ่งใดออกไป ต้องผ่านกระบวนการนำความเชื่อที่มีอยู่เดิม เข้าสู่กระบวนการของการประเมินผลการกระทำจากความเชื่อ นั้นว่าจะเกิดผลดีหรือไม่ดีต่อตนเองอย่างไร ซึ่งถ้าประเมินแล้วพบว่าความเชื่อนั้นส่งผลร้ายต่อตนเองก็จะแสดงออกมาในรูปของการมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น และถ้ายังสังคมรอบข้างเห็นด้วยว่าสิ่งนั้นไม่ดี ก็จะส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมในเชิงลบออกไปอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น แต่สังคมที่กล่าวถึงต้องเป็นสังคมที่มีผลต่อบุคคลนั้นเป็นอย่างมากด้วย การที่ทฤษฎีนี้แยกปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำของมนุษย์ออกเป็นเจตคติและอิทธิพลของสังคมรอบข้างนั้น ในส่วนของการประเมินเจตคติมีการประเมินใน 2 ระดับ คือประเมินความเชื่อ และค่าของความเชื่อ บ่งชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมมีความเกี่ยวข้องกับเจตคติ นอกจากนั้นตัวแปรเจตคติในทฤษฎีนี้ยังมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม (Intention) ด้วย (Ajzen & Fishbein : 7)

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว โครงสร้างของตัวแปรตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล น่าจะอธิบายความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ โดยมุ่งศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจ ซึ่งเชื่อว่าหากครูมีความตั้งใจที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนแล้วย่อมส่งผลให้การทำวิจัยในชั้นเรียนมีผลออกมาเป็นรูปธรรมได้ ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการคือ เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action) ของ ไอเซ็นและฟิชไบน์ (Ajzen & Fishbein)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 ซึ่งจะเป็นข้อมูลในการหาแนวทางที่จะนำไปส่งเสริมและพัฒนาครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 ให้มีความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนสูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เขต 3 มีจำนวน 14 เขตการปกครอง รวม 42 โรงเรียน มีจำนวนครู 3,388 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เขต 3 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) มีจำนวน 4 เขตการปกครอง รวม 15 โรงเรียน มีจำนวนครู 380 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

1. เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน
4. ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน
5. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน
6. แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรตาม (dependent Variable) คือ ความตั้งใจ (Intention) ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยบางประการ ได้แก่ เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3
2. มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน
2. ความตั้งใจ (Intention) ในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความมุ่งมั่น หรือเจตนาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสามารถพยากรณ์ต่อไปได้ว่าครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะทำการวิจัยในชั้นเรียนจริง หรือบ่งบอกให้รู้ว่าครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จะทำการวิจัยในชั้นเรียนในอนาคต
3. ตัวแปรปัจจัย หมายถึง ตัวแปรที่มีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย
 - 3.1 เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ระดับความความคิดเห็น หรือระดับความรู้สึกรู้สึกของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ดี ชัดแจ้ง หรือเป็นกลาง เจตคติเป็นตัวแปรตามทฤษฎีของ ไอเซนและฟิชไบน์ (Ajzen & Fishbein)
 - 3.2 ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การที่ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาคิดหรือเชื่อว่าเมื่อทำวิจัยในชั้นเรียนแล้วจะทำให้เกิดผลดี ผลเสียต่อตนเองอย่างไร
 - 3.3 การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การที่ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาเชื่อมั่นว่า การกระทำพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนแล้ว ผลของการกระทำที่เกิดขึ้นตามมามีความสำคัญ หรือไม่สำคัญต่อตนเองมากน้อยเพียงใด

3.4 ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การรับรู้ ความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิง ซึ่งหมายถึงบุคคลที่แวดล้อมและมีความสำคัญต่อตัวครู ได้แก่ เพื่อนครู ผู้บังคับบัญชา และคนในครอบครัว ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะพิจารณาว่ากลุ่มอ้างอิงคิดว่าควรจะทำหรือไม่ทำการวิจัยในชั้นเรียน

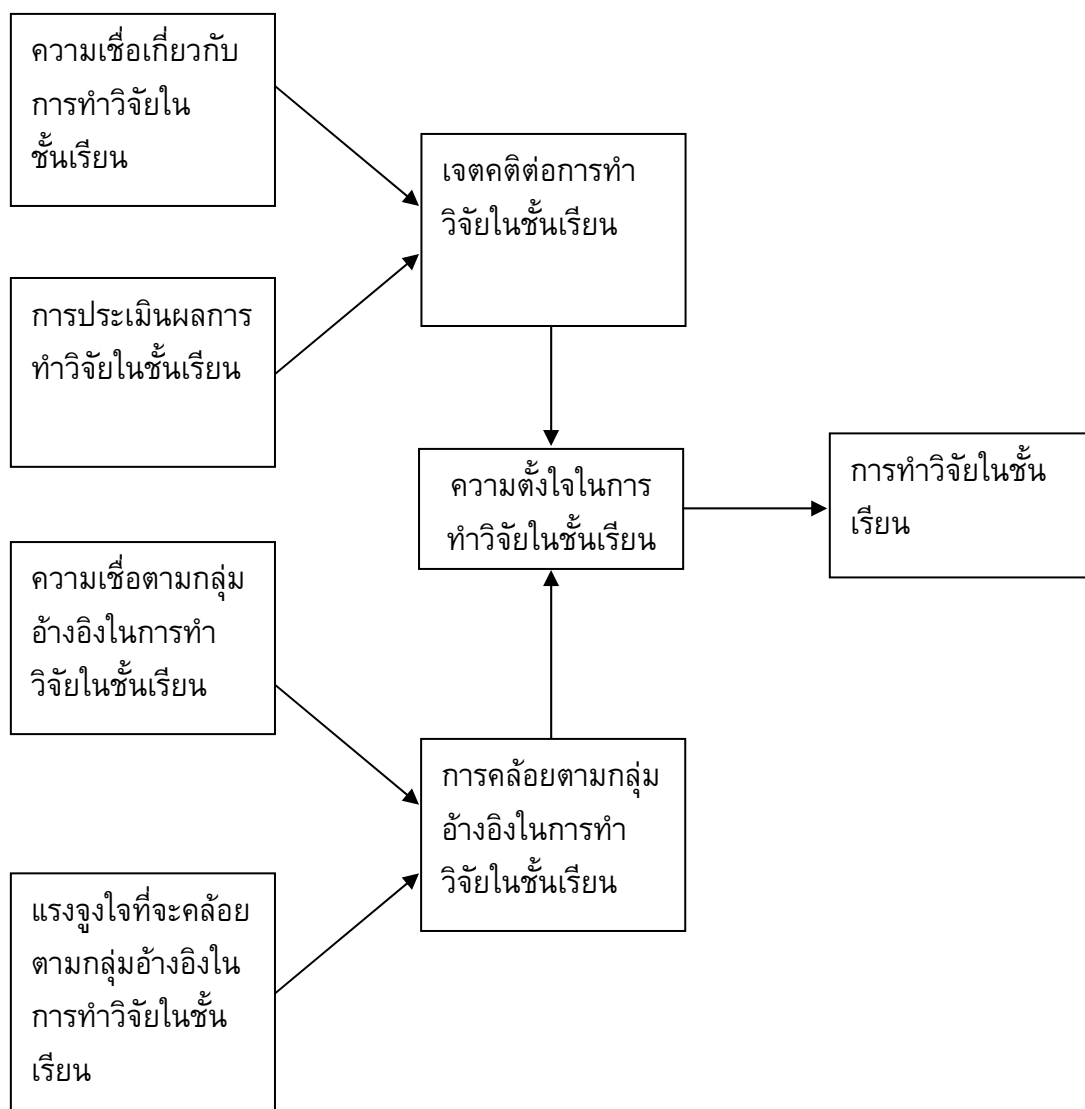
3.5 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ระดับความรู้สึกของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่จะเห็นด้วยกับกลุ่มอ้างอิง ซึ่งหมายถึงบุคคลที่แวดล้อมและมีความสำคัญต่อตัวครู ได้แก่ เพื่อนครู ผู้บังคับบัญชา และคนในครอบครัว ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยากให้ทำการวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวแปรตามทฤษฎีของ ไอเซินและฟิชไบน์ (Ajzen & Fishbein)

3.6 แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความต้องการของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่จะกระทำตามกลุ่มอ้างอิง ซึ่งหมายถึงบุคคลที่แวดล้อมและมีความสำคัญต่อตัวครู ได้แก่ เพื่อนครู ผู้บังคับบัญชา และคนในครอบครัว โดยให้พิจารณาว่าตนเองต้องการทำตามสิ่งที่กลุ่มอ้างอิง ต้องการให้ทำหรือไม่ทำการวิจัยในชั้นเรียนมากน้อยเพียงใด

4. ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (The Theory of Reasoned Action (TRA)) หมายถึง ทฤษฎีตามแนวความคิดของ ไอเซินและฟิชไบน์ (Ajzen & Fishbein) ที่อธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคล ว่าเกิดจากเจตนาเชิงพฤติกรรม ซึ่งมีองค์ประกอบด้านเจตคติต่อการกระทำ ความเชื่อต่อการกระทำ การประเมินผลของการกระทำนั้น การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวทำนาย

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้นำตัวแปรตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ไอเซนและฟิชบายน์ (Ajzen and Fishbein. 1980 : 84) ได้กรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเนื้อหาและนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน
 - 1.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน
 - 1.2 ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน
 - 1.3 ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน
 - 1.4 ประเภทของการวิจัยในชั้นเรียน
 - 1.5 ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล
 - 2.2 ตัวแปรตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยภายในประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน

1.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

เอลเลียต (Elliot. 1991 : 49) ใช้คำในภาษาอังกฤษว่า “Classroom action research” และให้ความหมายของงานวิจัยประเภทนี้ว่า “Classroom action research is systematic but electric reflection on the practical problems experienced by teachers with a view to arriving at some decision about what need to done about them” หมายความว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาอย่างมีระบบ โดยเน้นการศึกษาปัญหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนของครู และแสวงหาวิธีการใหม่ๆ เพื่อแก้ปัญหา เป็นการวิจัยประยุกต์ประเภทหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การปรับปรุงการเรียนการสอนของครู ไม่เน้นการอ้างอิงผลการวิจัยไปยังประชากรใด จึงมีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ หรือการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะ การวิจัยในชั้นเรียนจึงมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไป คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ได้แก่ การวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยชั้นเรียน การวิจัยในห้องเรียน (Classroom research) การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom action research) การวิจัยของครู (Teacher research, Teacher-based research) หรือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

บัญชา อึ้งสกุล (2539 : 125) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การแสวงหาความรู้ และวิธีการใหม่ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับสภาพการณ์ของการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอน หรือเพื่อแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

อุทุมพร จามรมาน (2537 : 16) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็นการวิจัยที่ทำโดยครู ของครู เพื่อครูและสำหรับครู เป็นการวิจัยที่ครูต้องนำปัญหาในการเรียนการสอนและแสวงหาข้อมูลมาเพื่อแก้ปัญหาด้วยกระบวนการที่เชื่อถือได้ ผลการวิจัยคือคำตอบที่ครูจะนำไปใช้แก้ปัญหาของตน

ทิศนา แคมมณี (2540 : 5) ให้ความหมายว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่ทำในบริบทของชั้นเรียน และมุ่งนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของตน เป็นการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาครูให้ไปสู่ความเป็นเลิศ และมีความอิสระทางวิชาการ

ส. วาสนา ประवालพฤกษ์. (2541 : 99) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าที่สะท้อนตัวครูเองและกลุ่มผู้ร่วมปฏิบัติงานในสถานการณ์สังคม เพื่อค้นหาลักษณะที่เหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับสภาวะของสังคมและสถานการณ์ด้วยความร่วมมือของเพื่อนครู ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนสมาชิกในสังคมที่เกี่ยวข้อง มีจุดมุ่งหมายเพื่อวินิจฉัยวิเคราะห์การกระทำของตนเองและกลุ่ม เพื่อสหพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ เกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนและการเรียนรู้อันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงแบบมีแผน ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ใช่เป็นเพียงการแก้ปัญหา แต่จะเป็นการแก้ปัญหาจากแรงกระตุ้นของผู้วิจัยที่ต้องการเปลี่ยนแปลง พัฒนาแล้วปฏิบัติ สังเกต สะท้อนกลับเป็นวัฏจักรของการวิจัยที่หมุนไปเรื่อยๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน และสร้างภาพลักษณ์ของการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

กรมวิชาการ (2543ก : 33) ระบุว่า การสอนในชั้นเรียนไม่ใช่การบอกหนังสือเพียงอย่างเดียวในความเป็นจริงแล้วมักประสบปัญหา เช่น ความสามารถที่แตกต่างของนักเรียน ดังนั้นการสอนควบคู่กับการสังเกต เก็บข้อมูลนักเรียนในชั้นมาวิเคราะห์ศึกษา จึงเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการตลอดเวลา และเป็นจุดเริ่มต้นของการวิจัยชั้นเรียนเมื่อครูสรุปได้ว่าปัญหาคืออะไร เกิดที่ไหน มีแนวทางแก้ปัญหาอย่างไร การวิจัยในชั้นเรียนจึงหมายรวมถึง กระบวนการค้นหาคำตอบอย่างเป็นระบบ และมีจุดเน้นที่การแก้ปัญหาในชั้นเรียน สามารถพัฒนาทางเลือกในการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพที่เหมาะสม เกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพต่อชั้นเรียน ทั้งนี้ได้ให้ขอบเขตของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า ควรมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

1. วิจัยจากปัญหา เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน
2. วิจัยเพื่อนำผลไปพัฒนาการเรียนการสอน
3. วิจัยควบคู่การเรียนการสอน คือ สอนไปแล้วนำผลไปใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียน และเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2544 : 21) กล่าวว่า ความหมายพื้นฐานของการวิจัย คือ การศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบระเบียบเพื่อทำความเข้าใจปัญหา และแสวงหาคำตอบ เป็นกระบวนการที่อาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก มีเป้าหมายเพื่อหาความรู้ ความจริง ที่อาจเป็นความรู้ใหม่ที่เพิ่มขึ้นจากองค์ความรู้ที่มีอยู่แล้ว และการพัฒนาความรู้ที่ได้ค้นพบมาก่อนแล้ว หรือนำความรู้ที่ค้นพบมาแล้วไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 11) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า หมายถึงการวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ชัยพจน์ รัชงาม (2544 : 21-25) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนทั้งในส่วนหลักสูตร วิธีสอน การจัดกิจกรรม สื่อ แบบฝึก รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการสอนและคุณภาพการสอน

ชาติรี เกิดธรรม (2544 : 2) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การทดลองยุทธวิธีใหม่ๆ ในการแก้ปัญหาของครู ซึ่งคิดค้นขึ้นมาเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ แต่หวังให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อย่างดีแก่ครูและเด็กมากที่สุด งานวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่จำเป็นต้องใช้เวลาเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผลนาน

ประวิต เอรารวรรณ์ (2545 : 3) ให้ความหมายว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครู ใช้กระบวนการที่น่าเชื่อถือ และเป็นระบบในการแสวงหาคำตอบในบริบทของชั้นเรียน โดยมีครูเป็นนักวิจัย ทั้งผลิตงานวิจัยและบริโภคงานวิจัย คือครูเป็นทั้งผู้ทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้

โดยสรุป การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การแสวงหาวิธีการใหม่ในการจัดการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งกระทำในห้องเรียนขณะสอน เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนในวิชาที่ครูรับผิดชอบ โดยอาศัยวิธีการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

1.2 ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

สุพัทธ์ พิบูลย์ และคณะ (2539 : 27) กล่าวถึงความสัมพันธ์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากแนวความคิดพื้นฐาน ที่บูรณาการวิธีการปฏิบัติงานนับเป็นการสร้างคุณค่า เป็นผลงานการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษาและนำมาใช้จนได้ผล การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อครู ทำให้ครูทราบผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองว่าบรรลุเป้าหมายเพียงใด นอกจากนั้นยังช่วยให้สามารถปรับปรุงทางเลือกในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งจะส่งผลทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีให้กับครูผู้สอน และสามารถนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ รวมถึงการที่โรงเรียนจัดกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียน

เริ่มเห็นจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาจากการเรียนการสอนในระดับภาพรวมของโรงเรียน ส่งผลให้โรงเรียนมีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับทางวงการวิชาการโดยทั่วไป รวมถึงส่งผลให้วิชาครูยกระดับกลายเป็นวิชาชีพชั้นสูง เป็นที่ยอมรับในวงการวิชาชีพทั่วไป

วัฒนา ก่อนเชอร์ตัน (2542 : 11-14) กล่าวว่า การวิจัยทางการศึกษาเดิมเป็นงานของนักการศึกษา นักวิจัย เพื่อหาความรู้ใหม่ สร้างทฤษฎี หลักการ แล้วนำไปให้ครูใช้ในห้องเรียน ปัญหาที่พบคือ ไม่สอดคล้องกับความต้องการของครู ซึ่งต้องการคำตอบเพียงว่าจะสอนนักเรียนอย่างไร จะจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างไร จะประเมินผลและสรุปรายงานผลการจัดการเรียนการสอนอย่างไร ครูจึงต้องทำวิจัยด้วยตนเอง เก็บรวบรวมข้อมูลจากสภาพภายในห้องเรียน จากนักเรียนที่สอนโดยตรง ใช้เกณฑ์ภายในกลุ่มนั้น แล้วนำผลการวิจัยไปใช้จัดการเรียนการสอน ทำให้การเรียนการสอนได้รับการพัฒนาอย่างสอดคล้องกับสภาพภายในห้องเรียน จึงเรียกการวิจัยลักษณะนี้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน

ทัศน แสงศักดิ์ (2543 : 72) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษา เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำมาใช้แก้ปัญหา และพัฒนาระบบการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างดี ครูจึงมีบทบาทเพิ่มขึ้นจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นนักวิจัยอีกบทบาทหนึ่ง การเป็นนักวิจัยในที่นี้คือ การทำการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวนักเรียน โดยหวังผลเพื่อนำมาพัฒนา ส่งเสริมและแก้ปัญหาให้นักเรียนมีพัฒนาการและมีกระบวนการเรียนรู้ดีขึ้น

อรุณญา สุราสีโนบล (2544 : 69) กล่าวถึงความสำคัญในการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า การจัดการเรียนการสอน ครูจะต้องหมั่นตรวจสอบอยู่เสมอว่า นักเรียนจะบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรบ้าง เมื่อประสบกับปัญหาก็ลองคิดหาวิธีการ หรือแนวทางในการแก้ปัญหา นั้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งแนวปฏิบัติดังกล่าวจัดได้ว่าเป็น “กระบวนการวิจัย” ซึ่งมีการปฏิบัติมาแล้วแต่ไม่ทราบว่ามันคือการทำ “วิจัยในชั้นเรียน” ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ และการวิจัยเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันโดยสามารถทำควบคู่กันไปได้อย่างต่อเนื่อง

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ (2544 : 10) ได้ให้ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการวิธีการปฏิบัติ โดยมีความสำคัญใน 4 ลักษณะ คือ เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ และเป็นการส่งเสริม สนับสนุน ความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 14-15) กล่าวว่า ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการวิจัย การประยุกต์ใช้ และตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการดำเนินงาน เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยพัฒนา ตนเองด้าน

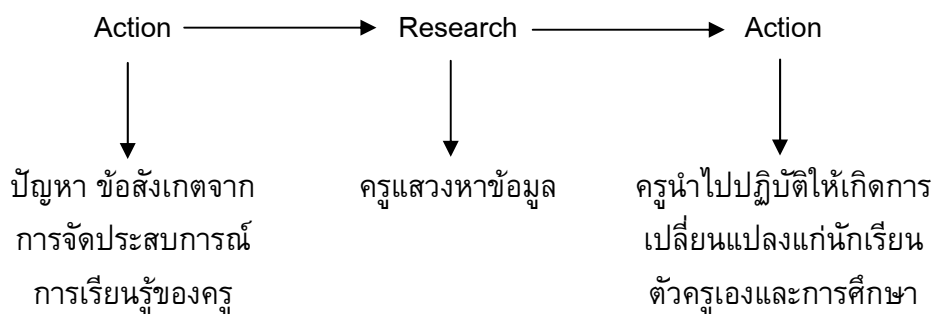
วิชาชีพ ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง และเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัยในที่ทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กร เนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติและแก้ปัญหา เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัย ทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากได้สืบค้นจากกระบวนการที่เป็นระบบ และเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ และครูได้พัฒนาการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในการค้นพบร่วมกัน

โดยสรุป ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากจะเป็นวิธีการที่ทำให้ครูได้ปรับปรุงวิธีการที่ใช้ในการเรียนการสอน ให้เหมาะสม ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดแล้ว ยังเป็นการพัฒนาผลงานทางวิชาการของครู ให้ได้รับการยอมรับและเผยแพร่โดยทั่วไป

1.3 ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2539 : 183) อธิบายว่าการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากการวิจัยในโรงเรียน ตรงที่กลุ่มตัวอย่างและจุดมุ่งหมาย โดยการวิจัยในชั้นเรียนจะใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ศึกษาเฉพาะในห้องเรียนและมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เพราะเชื่อว่าถ้าครูใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียน ย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและบรรลุจุดหมายทางการพัฒนานักเรียน

อุทุมพร จามรมาน (2537 : 31-32) กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนของครูมุ่งที่ห้องเรียนและโรงเรียน โดยครูเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ นั่นคือการวิจัยของครูเป็นตัวกระตุ้นให้ครูเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารจัดการงานของตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อนักเรียน การวิจัยของครูนอกจากมุ่งปรับปรุงการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนให้กับนักเรียนแล้ว ยังต้องการให้เกิดการปฏิบัติหรือ Action เกี่ยวกับโรงเรียนและห้องเรียน ซึ่งผลของ Action ดังกล่าวอาจขยายวงกว้างไปยังห้องเรียนอื่น โรงเรียนอื่นในพื้นที่เดียวกันและพื้นที่อื่นได้อีกด้วย เช่น ถ้าครูพบว่าวิธีแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้ผล ก็อาจส่งผลกระทบต่อวิธีการแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนในห้องเรียนอื่น และอาจส่งผลต่อการสร้างกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนประถมศึกษา ดังแสดงในแผนภูมิลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู

สุวิมล ว่องวานิช (2543 : 91) ได้อธิบายความแตกต่างไว่ว่านักวิจัยในชั้นเรียน และนักวิจัยเชิงวิชาการต่างแสวงหาความรู้ในการพัฒนาการเรียนการสอนเหมือนกัน มีการเก็บข้อมูลเหมือนกัน แต่นักวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นผู้สังเกต ในขณะที่นักวิจัยเชิงวิชาการเป็นผู้ลงมือทำ ซึ่งมุ่งสร้างองค์ความรู้เชิงทฤษฎีและนำไปใช้สรุปอ้างอิง มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในบทความวารสารทางวิชาการ ส่วนนักวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการสอนในชั้นเรียน มุ่งเน้นการหาวิธีการพัฒนาผู้เรียน โดยไม่ได้วางเป้าหมายไว้ว่าจะทำวิจัยเพื่อสร้างข้อความรู้ หรือเผยแพร่ความรู้ในบทความทางวิชาการ

ผ่องพรรณ ตรีมงคลกุล (2544 : 34-35) กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนว่า ควรเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งอาจเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเต็มรูปหรือเฉพาะส่วนก็ตาม นักวิจัยทางการศึกษาเห็นสอดคล้องกันว่า วิธีวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่มีความเฉพาะเจาะจงและมีลักษณะต่างจากการวิจัยทางการศึกษาทั่วไป ดังนี้

1. จุดเริ่มต้นการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนมีจุดกำเนิดจากสภาพปัญหาหรือข้อขัดข้องในการเรียนการสอนที่ครูพบ ครูต้องการปรับปรุงหรือแก้ปัญหานั้นๆ ด้วยวิธีการวิจัย ปัญหาวิจัยจึงเริ่มจากความคิดของครูมากกว่าความคิดของผู้อื่นหรือจากหลักทางทฤษฎีโดยตรง

2. ขอบเขตของการวิจัย โดยขอบเขตของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะแคบ และเฉพาะเจาะจงในประเด็นต่อไปนี้

- 2.1 ปัญหาการวิจัย (Research Problem) เรื่องที่วิจัยอาจจะเป็นประเด็นเดียวแต่สำหรับครูแล้วจะมีความหมายสำหรับการเรียนการสอนโดยตรง

- 2.2 ประชากร มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียน ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน หรือสภาวะการเรียนหนึ่งๆ (Classroom Context) ในการศึกษาอาจมุ่งเน้นที่นักเรียนเฉพาะราย นักเรียนห้องหนึ่งหรือหลายห้องที่ครูทำการวิจัยนั้นมีส่วนรับผิดชอบในการเรียนการสอน

2.3 การนำผลการวิจัยไปใช้ การวิจัยมุ่งผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูในสภาพแวดล้อมที่ทำการวิจัยนั้นๆ โดยตรง ไม่มุ่งเพื่อนำไปใช้ในวงกว้าง กล่าวคือ ไม่มุ่งข้อสรุปเชิงนัยทั่วไป

3. ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางกระบวนการวิจัยทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นการวิจัยที่ดำเนินการโดยครูคนเดียวหรือโดยคณะครูร่วมกันวิจัย อาจมีนักศึกษาระดับปฏิบัติ เช่น ศึกษานิเทศก์ร่วมในการวิจัยด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตของการวิจัย

4. การวิจัยจะดำเนินการไปพร้อมๆ กับการเรียนการสอนปกติ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่รู้ตัวว่าอยู่ภายใต้ภาวะการวิจัย ผลการวิจัยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ธรรมชาติของห้องเรียนที่เป็นปกติวิสัย

5. กระบวนการวิจัย มีการเชื่อมโยงระหว่างการคิดเชิงสะท้อน (Reflective Thinking) และการปฏิบัติ (Action) อย่างชัดเจน กล่าวคือ มีการพินิจพิเคราะห์ ทบทวน ทั้งก่อนและหลังการทดลองปฏิบัติ

6. วิธีการวิจัย มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน เช่น อาจเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประยุกต์ ซึ่งดำเนินการได้อย่างกลมกลืนกับการสอนของครูและใช้สถิติที่ไม่ซับซ้อนมากนักในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น ข้อสรุปที่ได้จากการวิจัยอาจจะขาดน้ำหนักบ้างในด้านความเที่ยงตรง เมื่อเปรียบเทียบกับกรวิจัยทั่วไปที่อิงทฤษฎีและหลักการที่เข้มงวด แต่จะเป็นการวิจัยที่ให้ประโยชน์โดยตรงเท่าที่ครูผู้ทำวิจัยต้องการ

ชาตรี เกิดธรรม (2544 : 14-15) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วการวิจัยในชั้นเรียนควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการวิจัยจากปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. เป็นการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
3. การวิจัยดำเนินไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ สอนพร้อมกับทำการวิจัยไปด้วย แล้วนำผลการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา และทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนคือ วิธีการของครูที่ใช้ในการแก้ปัญหา พัฒนาการสอนของตนเองด้วยวิธีการทำวิจัยที่ไม่เน้นระเบียบวิธีของการทำวิจัย แต่เน้นที่การปฏิบัติงานของครู เพื่อประโยชน์ต่อผู้เรียน

1.4 ประเภทของการวิจัยในชั้นเรียน

อนงค์พร สถิตยภาคีกุล (2544 : 63-64) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบโดยครูผู้สอน เพื่อนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียน การสอน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้หลายแบบ ขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหาที่ต้องการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนสามารถจำแนกได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. การวิจัยสำรวจ เป็นการศึกษาลักษณะความเป็นจริง ตามสภาพจริงในเรื่องต่างๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลและรายงานลักษณะที่มีอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ เช่น สำรวจปัญหาการเรียนการสอน การสำรวจการใช้หลักสูตร เป็นต้น

2. การวิจัยหาความสัมพันธ์ เป็นการศึกษาค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ว่ามีความสัมพันธ์หรือไม่ มีอิทธิพลต่อกันหรือไม่ เช่น ศึกษาวิธีสอนของครูกับผลการเรียนของนักเรียน

3. การวิจัยเปรียบเทียบ เป็นการศึกษาค้นหาเพื่อเปรียบเทียบระหว่าง ตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ เช่น ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนแตกต่างกันหรือไม่ เป็นต้น

4. การวิจัยทดลอง การวิจัยทดลองมี 2 ประเภท คือ มีการทดลองในสนามกับการทดลองในสภาพธรรมชาติ เช่น ทดลองกับนักเรียนขณะที่นักเรียนอยู่ในห้องปกติ และการทดลองในห้องปฏิบัติการ ซึ่งสามารถจัดและควบคุมตัวแปรต่างๆ ได้ตามต้องการ

5. การวิจัยทดลองและพัฒนา เป็นการศึกษาค้นหาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลงานที่ต้องพัฒนา มีการสร้างผลงานบนรากฐานของผลการวิจัย นำผลงานที่สร้างขึ้นไปทดลองภาคสนามที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับที่นำไปใช้จริง และมีการแก้ไขผลงานเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องจากที่ได้พบในการทดลองภาคสนาม จนกระทั่งผลงานที่สร้างขึ้นบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

บัญชา อึ้งสกุล (2539 : 62-64) กล่าวว่าการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นครั้งๆ ไป ผลของการวิจัยใช้ได้เฉพาะกลุ่มที่ทำการศึกษา นำไปอ้างอิงกลุ่มอื่นไม่ได้มองในขอบเขตที่จำกัด กระบวนการหรือวิธีการวิจัย นิยมใช้วิธีการสำรวจหรือทดลองหรือการศึกษาเฉพาะกรณี แล้วแต่ลักษณะของปัญหาที่ต้องการจะศึกษา สามารถแบ่งได้เป็น 5 รูปแบบ คือ

1. การวิจัยสำรวจ เป็นการวิจัยเพื่อหาคำตอบโดยไม่กำหนดกฎเกณฑ์อะไรมากนัก เป็นการสำรวจประเด็นที่อยากรู้แล้วออกแบบไปหาคำตอบ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาลักษณะเป็นจริงตามสภาพในเรื่องต่างๆ เพื่อมุ่งรวบรวมข้อมูล และรายงานลักษณะที่มีอยู่ในสภาพการณ์นั้นๆ เช่น สำรวจทัศนคติของนักเรียน สำรวจอาชีพผู้ปกครอง สำรวจโรงเรียน สำรวจชุมชน และสำรวจปัญหาการเรียนการสอน

2. การวิจัยหาความสัมพันธ์ เป็นการศึกษาค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ตั้งแต่สองตัวขึ้นไป เช่น ศึกษาวิธีสอนของครูกับผลการเรียนของนักเรียน หรือศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับเจตคติต่อการเรียนของนักเรียน เป็นต้น

3. การวิจัยเปรียบเทียบ มีลักษณะคล้ายกับ 2 แบบแรก ในช่วงสัปดาห์นั้นการวิจัยเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์เป็นการแสดงว่าตัวแปร 2 ตัวสัมพันธ์กันหรือไม่ มีอิทธิพลต่อกันหรือไม่ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เป็นการศึกษาเหตุและผลทางการศึกษา ในกรณีที่ไม่สามารถศึกษาด้วยการทดลอง เช่น การศึกษาว่าอะไรเป็นสาเหตุให้นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น การศึกษาสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนทะเลาะวิวาทกัน เป็นต้น

4. การวิจัยแบบทดลอง เป็นการวิจัยทดลองแบบหนูตะเภา โดยกำหนดกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง การวิจัยแบบนี้ทางสังคมศาสตร์มักจะมีจุดอ่อนมากเกี่ยวกับการควบคุมตัวแปร เพราะมนุษย์ไม่เหมือนสัตว์อื่นๆ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ผู้วิจัยสามารถกำหนดค่าต่างๆ ของตัวแปรอิสระได้ตามต้องการ แล้วศึกษาผลที่เกิดขึ้นตามตัวแปรตาม การวิจัยแบบทดลองมี 2 ประเภท คือ การทดลองในสนาม และการทดลองในสภาพธรรมชาติ เช่น ทดลองกับนักเรียนขณะเรียนอยู่ในห้องเรียนปกติ และการทดลองในห้องปฏิบัติการ ซึ่งสามารถจะจัดและควบคุมตัวแปรต่างๆ ได้ตามความต้องการ การทำวิจัยแบบทดลองตัวแปรที่ผู้วิจัยเป็นผู้เปลี่ยนค่า เรียกว่าตัวแปรอิสระ ส่วนตัวแปรที่เป็นผลตามมาเรียกว่าตัวแปรตาม มีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามค่าของตัวแปรอิสระ ส่วนตัวแปรอื่นๆ ที่อาจทำให้ตัวแปรตามมีค่าเปลี่ยนแปลงได้ แต่ผู้วิจัยควบคุมไม่ให้มีค่าเปลี่ยนแปลง เรียกว่า ตัวแปรควบคุม

5. การวิจัยเชิงทดลองและพัฒนา เป็นการวิจัยที่ใช้เด็กกลุ่มเดียวไม่ต้องไปเปรียบเทียบวิธีสอนแบบดั้งเดิมกับวิธีสอนใหม่ คิดวิธีสอนแบบใหม่มาแล้วพัฒนาวิธีสอนแบบใหม่ และสอนเสร็จแล้ว สำนวจดูความเข้าใจ ดูพื้นฐานปัญหา เอามาปรับปรุงใหม่ สอนเด็กกลุ่มเดิมในบทเรียนต่อไป ประยุกต์ไปเรื่อยๆ

วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์ (2542 : 15) สรุปเกี่ยวกับการวิจัยว่า การวิจัยนั้นสามารถแบ่งได้หลายประเภท ขึ้นอยู่กับข้อมูล วิธีการ การนำผลไปใช้ การวิจัยที่เหมาะสมกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมีดังนี้

1. การวิจัยเชิงสำรวจ เป็นการหาคำตอบโดยไม่กำหนดกฎเกณฑ์อะไรมาก เก็บรวบรวมข้อมูลจากสภาพปัจจุบัน ความเป็นจริงโดยไม่มีการควบคุม เปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม เช่น สภาพทั่วไปของโรงเรียน ข้อมูลบุคลากร การจัดห้องสมุด การจัดบรรยากาศ พฤติกรรมการสอน สื่อที่ครูใช้ ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่างๆ

2. การวิจัยทดลอง เป็นกระบวนการหาคำตอบโดยวิธีการทดลอง ซึ่งจะต้องมีการควบคุม เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม มีการใส่สิ่งที่จะทำให้เกิดข้อมูลหรือสิ่งทดลองที่เป็นเหตุทำให้เกิดข้อมูล ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ผล เปรียบเทียบผล จากการจัดสภาพการทดลองที่น่าสนใจ ความเปลี่ยนแปลงเนื่องจากสิ่งทดลอง ตัวอย่างเช่น การวิจัยเพื่อทดลองว่าวิธีสอน สื่อ การเรียนที่พัฒนาขึ้น สามารถช่วยนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ในการวิจัยตามแนวนี้อาจใช้รูปแบบการวิจัยที่มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวเปรียบเทียบผลการสอนก่อนทดลองกับหลังการทดลอง ถ้าพบว่าหลังการทดลองนักเรียนทำคะแนนได้สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ก็สรุปได้ว่าวิธีการสอน สื่อการเรียนที่พัฒนาขึ้น หรือที่ทดลองใช้ มีประสิทธิภาพหรืออาจใช้รูปแบบการวิจัยที่มีกลุ่มควบคุมไว้เปรียบเทียบกับกลุ่มทดลอง หลังจากสิ้นสุดการทดลองแล้ว ถ้าพบว่ากลุ่มทดลองได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญก็สรุปว่าวิธีการสอน สื่อการเรียนที่พัฒนาขึ้นทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ถ้ากำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพก่อนแล้วนำผลการทดลองมาเทียบกับเกณฑ์ถ้าผลที่ได้สูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ ก็สรุปได้ว่าสิ่งที่ใช้ทดลองมีประสิทธิภาพ หรืออาจใช้รูปแบบการวิจัยที่ซับซ้อนรัดกุมมากกว่านี้

3. การวิจัยเชิงคุณลักษณะหรือคุณภาพ เป็นการแสวงหาความรู้ คำตอบ ในเรื่องที่ข้อมูลเป็นคุณลักษณะ หรือเชิงคุณภาพ ซึ่งไม่มีเครื่องมือวัดได้โดยตรง หรือ วัดได้ยาก เช่น เรื่องคุณธรรม จริยธรรม พฤติกรรมของคน ต้องใช้วิธีสังเกตอย่างต่อเนื่อง อย่างมีเป้าหมาย แบบมีส่วนร่วม และวิธีการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ พฤติกรรมต่างๆ ในห้องเรียน จากสภาพแวดล้อมจริง การวิจัยประเภทนี้มักไม่ได้กำหนดรูปแบบที่แน่นอนตายตัว ขึ้นอยู่กับความสามารถ ประสบการณ์ความรู้สึของผู้วิจัยในการรับรู้ สัมผัสเหตุการณ์ พิจารณา จำแนก จัดหมวดหมู่ บรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ครู อาจารย์ ผู้สอน จะค้นหาข้อมูลชนิดนี้ในห้องเรียนได้ดีกว่าคนภายนอก ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตติดตามอย่างเป็นระบบ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนานักเรียน เช่น การศึกษาเฉพาะกรณี

4. การวิจัยและพัฒนา จุดมุ่งหมายมิใช่เพียงการหาคำตอบอย่างเดียว แต่ได้รวมถึงกระบวนการพัฒนาไปด้วย ต่อเนื่องกัน กระบวนการวิจัยและพัฒนาจึงเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนโดยอาศัยผลการวิจัยมาก่อน เช่น การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม มีขั้นตอน การผลิต ทดลองใช้ ปรับปรุงแก้ไข จนได้ผลผลิตที่สามารถนำไปใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยและพัฒนาจำเป็นต้องใช้วิธีวิจัยสำรวจในการศึกษา หารูปแบบเพื่อผลิตนวัตกรรม ใช้วิธีการวิจัยทดลองในขั้นตอนของการทดลองใช้ ปรับปรุงแก้ไข แล้วทดลองซ้ำ

1.5 ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

การที่ครูสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้ เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีกับวงการศึกษ เพราะคุณค่า หรือผลงานจากการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษาขึ้นมาใช้ ผลนั้นจึงมีประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษา ดังมีผู้ที่ศึกษาไว้ดังนี้

บัญชา อึ้งสกุล (2539 : 62-64) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งการวิจัยเชิงปฏิบัติการนี้เป็นการวิจัยเพื่อมุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นครั้งๆ ไป ผลการวิจัยใช้ได้เฉพาะกลุ่มที่ทำการศึกษาเท่านั้น จะนำไปอ้างอิงกลุ่มอื่นไม่ได้ จึงนิยมใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจหรือทดลอง หรือการศึกษาเฉพาะกรณีแล้วแต่ปัญหา

ชัยพจน์ รักราม (2539 : 2-4) กล่าวว่า การวิจัยจะช่วยปรับปรุงด้านวิชาชีพครูและครูผู้สอน ที่ทำการศึกษาและทดลองงานวิจัยกันอย่างจริงจัง แล้วจะทำให้เกิดความก้าวหน้าในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมทั้งเกิดความรู้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อวงการศึกษ เพราะคุณค่าหรือผลจากการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษาขึ้นมาใช้ได้ผลนั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษา

ประวิต เอรารวรรณ์ (2545 : 7-8) กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนว่า มีคุณค่าและความสำคัญต่อการศึกษาดังนี้

1. การทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูทำงานอย่างเป็นระบบและมีการวางแผนในการทำงาน
2. ช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ โดยใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพ และมีผลการวิจัยรองรับ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่ครูจะจัดการเรียนการสอนโดยยึดประสบการณ์เดิม ความรู้เดิม และความสนใจส่วนตัวเป็นหลัก ซึ่งเข้าไม่ถึงปัญหาของนักเรียน
3. ครูสามารถสร้างและวิเคราะห์ทางเลือกอย่างหลากหลาย และตัดสินใจเลือกทางเลือกอย่างมีคุณภาพ มีเหตุผลและสร้างสรรค์ เพราะมองทางเลือกได้กว้างขวางและลึกซึ้ง
4. ครูที่ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจะสามารถควบคุม กำกับ และพัฒนาการปฏิบัติงานของตนได้ดี และผลจากการวิจัยจะเป็นรูปธรรมหรือเป็นร่องรอยของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของครู

สุวิมล ว่องวานิช. (2544 : 15) สรุปประโยชน์ของการวิจัยไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้มาจากการกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วม นำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยที่เน้นการสะท้อนผล ทำให้การวิจัยนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และยอมรับในการค้นพบร่วมกัน

กองวิจัยทางการศึกษา (2542 : 3) กล่าวถึงประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. เป็นการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน
2. เป็นการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนที่เป็นระบบด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
3. เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอนด้วยการวิจัย
4. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู
5. เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู
6. เป็นการส่งเสริม สนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

กรมสามัญศึกษา (2540 : 7) กล่าวว่า การที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีกับวงการการศึกษา เพราะคุณค่าหรือผลงานจากการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษาขึ้นมาใช้ได้ผลนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษา ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน เพราะนักเรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน ดังนั้นครูจะต้องพยายามทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียนจนในที่สุดมีพฤติกรรมตามที่พึงประสงค์
2. ประโยชน์ต่อครู ทำให้ครูมีการวางแผนการทำงานอย่างมีระบบในการวางแผนทำงานประจำซึ่งได้แก่ วางแผนการสอน เลือกวิธีสอนที่เหมาะสม ประเมินผลการทำงานเป็นระยะโดยมี

เป้าหมายชัดเจน ช่วยให้ครูมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรมปรับปรุงและพัฒนา นวัตกรรมให้เป็นที่ยอมรับ

3. ประโยชน์ต่อโรงเรียน ทำให้ความสัมพันธ์ของครูในโรงเรียนมีมากขึ้น มีการร่วมมือและปรึกษาหารือในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะครูในโรงเรียนมีความชำนาญต่างๆ กัน เช่นครูคณิตศาสตร์ถนัดในการคำนวณ การนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ครูบรรณารักษ์ช่วยด้านการเขียนบรรณานุกรม ครูภาษาไทยช่วยตรวจสอบการสะกดคำ ครูภาษาอังกฤษช่วยด้านเอกสารและงานวิจัยจากต่างประเทศ เป็นต้น

4. ประโยชน์ต่อวงการการศึกษา ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนสามารถส่งไปยังสำนักงานคณะกรรมการของข้าราชการครูเพื่อขอเลื่อนระดับตำแหน่งทางวิชาการ เป็นการกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการอย่างไม่หยุดยั้ง ภาพลักษณ์ของผู้มีอาชีพครูจะดีเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง

สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ (2544 : 4-5) กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีกับวงการการศึกษา เพราะคุณค่าหรือผลงานการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษาและนำมาใช้จนได้ผลนั้น จะก่อประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษา ดังนี้

1. การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาอย่างมีหลักการ แล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ จนในที่สุดมีคุณลักษณะพึงประสงค์ และไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป

2. การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูทราบผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองว่าบรรลุเป้าหมายเพียงใด และช่วยให้สามารถแสวงหาแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสมหรือ ทางเลือกในการแก้ปัญหา กิจกรรมของการวิจัยจะช่วยให้สามารถปรับปรุงทางเลือกเหล่านั้นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งจะส่งผลให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีให้กับครู ให้เป็นผู้แสวงหาความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนของตนอย่างต่อเนื่อง จนเป็นผู้มีความรู้ซึ่งในศาสตร์และศิลป์แห่งการสอน เป็นครูผู้รอบรู้ (Master Teacher)

3. กิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียน เริ่มต้นจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาจากการเรียนการสอนในระดับภาพรวมของโรงเรียน ส่งผลให้โรงเรียนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของวงการวิชาการ

4. การวิจัยในชั้นเรียน จะก่อให้เกิดการขยายองค์ความรู้ในด้านเทคนิคการสอน แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ สื่อประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้วิชาชีพครูยกระดับกลายเป็นวิชาชีพชั้นสูง เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพทั่วไป

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน มีประโยชน์สำหรับการเรียนการสอน การพัฒนาผู้เรียน และการพัฒนาวิชาชีพครู ทำให้เกิดองค์ความรู้ที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้อย่างผู้เรียนในห้องเรียน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

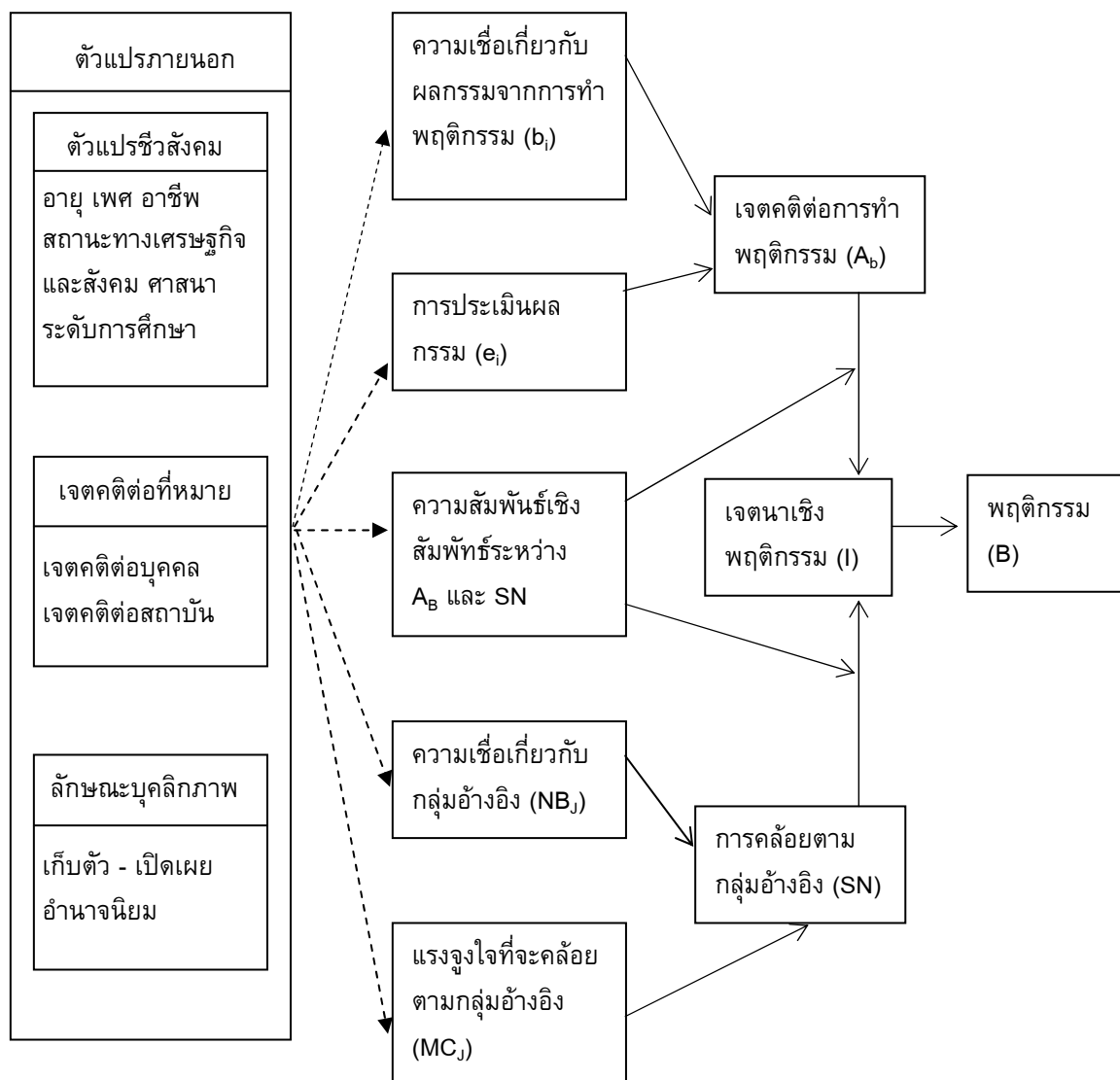
2.1 ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (The Theory of Reasoned Action : TRA) นำเสนอโดย Fishbein and Ajzen (1975) และ Ajzen and Fishbein (1980) โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า “การที่มนุษย์จะตัดสินใจกระทำพฤติกรรม ต้องเกิดจากการพิจารณาผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำโดยใช้ข้อมูลที่ตนมีอย่างมีเหตุผล ก่อนการตัดสินใจลงมือทำหรือไม่ทำพฤติกรรม” (ธีระพร อูวรรณโน. 2528 : 144) ใจความสำคัญของทฤษฎีนี้คือ พฤติกรรมของบุคคลมาจากเจตนาเชิงพฤติกรรม และเจตนาของบุคคลขึ้นอยู่กับตัวกำหนด 2 ตัว คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factor) คือ เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude) ใช้ตัวย่อ A_B เป็นการวินิจฉัยของบุคคลว่าการกระทำนั้นเป็นไปในทางบวกหรือลบ ดีหรือเลว

2. อิทธิพลของสังคม (Social influence) คือ ปทัสถานสังคม หรือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) ย่อว่า SN เป็นการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับสังคมรอบตัวเขา ว่ามีความต้องการให้เขากระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรม

เนื้อหาสาระของทฤษฎี แสดงดังภาพประกอบ 3

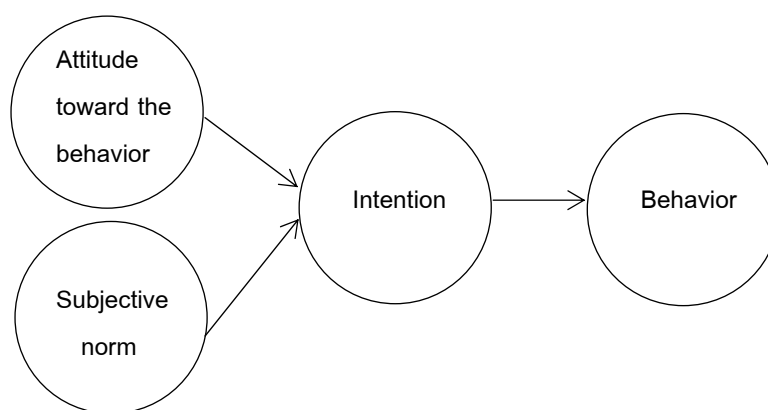

- > คำอธิบายที่เป็นไปได้สำหรับความสัมพันธ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ระหว่างตัวแปรภายนอกกับพฤติกรรม
 —> ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีที่มั่นคงที่เชื่อมโยงระหว่างความเชื่อกับพฤติกรรม

ภาพประกอบ 3 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

(Ajzen and Fishbein. 1980 : 84)

จากภาพประกอบ 3 สามารถอธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมโดยทั่วไปว่าเป็นปรากฏการณ์ที่บุคคลทำการควบคุมสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ให้อยู่ในรูปแบบโมเดลแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อกัน พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคลมีสาเหตุจากเจตนาของบุคคลที่จะกระทำต่อสิ่งที่สนใจเป็นสำคัญ นักจิตวิทยาเชื่อว่าเป็นตัวทำนายพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ดี

ภาพประกอบ 4 ลักษณะโครงสร้างตัวแปรพื้นฐานของเจตนาเชิงพฤติกรรมตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

(Ajzen and Fishbein. 1980 : 118)

จากภาพประกอบ 4 สามารถอธิบายได้ว่าเจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the behavior) ของบุคคลและอิทธิพลทางสังคม (Subjective norm) ทั้งสองปัจจัยจะส่งผลต่อพฤติกรรม (Behavior) ทางอ้อม แต่จะเป็นผลสนับสนุนโดยตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรม (Intention)

2.2 รายละเอียดตัวแปรตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

2.2.1 เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the behavior) หมายถึงการประเมินทางบวก-ทางลบ ของบุคคลต่อการกระทำนั้น หรือเป็นความรู้สึกโดยรวมของบุคคลที่เป็นทางบวก-ทางลบ หรือการตัดสินว่าเป็นสิ่งที่ดี-เลวของบุคคลต่อการกระทำพฤติกรรม หรือสนับสนุน-ต่อต้านการกระทำนั้น (Ajzen and Fishbein. 1980 : 56) โดยทั่วไปถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อการกระทำพฤติกรรมนั้นมากเท่าใด บุคคลก็ควรมีเจตนาหนักแน่นที่จะทำพฤติกรรมมากเท่านั้น หรือในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลมีเจตคติทางลบต่อการกระทำพฤติกรรมมากเพียงใด บุคคลก็ควรมีเจตนาหนักแน่นที่จะไม่ทำพฤติกรรมมากเพียงนั้น

ฟิชไบน์และไอเซ็น (Ajzen and Fishbein) เสนอการวัดเจตคติต่อพฤติกรรม 2 วิธี คือ การวัดเจตคติต่อพฤติกรรมโดยตรงและโดยทางอ้อม หรือวัดจากความเชื่อ (Belief based measure) เจตคติที่วัดโดยทางอ้อมจากความเชื่อเป็นตัวกำหนดเจตคติทางตรง

เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรม (A_B) ฟิชไบน์และไอเซ็น (Ajzen and Fishbein. 1980 : 54-55) เสนอว่าการวัดเจตคติทางตรงนี้สามารถใช้มาตรวัดเจตคติมาตรฐานอื่นๆ เช่น มาตรวัดการประมาณค่าของลิเคิร์ท มาตรอันตรภาคปรากฏเท่ากับของเซอร์สโตน หรือมาตรวัดของกัตต์แมนเข้ามาวัดแทนก็ได้ แต่มาตรวัดที่นิยมใช้กันมากคือ มาตรวัดจำแนกความหมาย (Semantic differential scale) ของออสกูต โดยใช้คำคุณศัพท์ขั้วคู่ (Bipolar) และมิติการประเมินในการวัด

ความถี่สูง เมื่อได้กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดแล้วก็สามารถนำไปสร้างมาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงได้ดังนี้

ผู้บริหารโรงเรียนของท่าน คิดว่าท่านควรหรือไม่ควรทำวิจัยในชั้นเรียน

ควร : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ควร
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

และสร้างมาตรวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ดังนี้

ท่านต้องการทำตามในสิ่งที่ ผู้บริหารโรงเรียนของท่านประสงค์ให้ทำ

ต้องการ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ต้องการ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

อิทธิพลทางสังคม (Subjective norm) เป็นลักษณะการประมาณของบุคคลว่าจะมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective norm : SN) มากน้อยเพียงใด กลุ่มอ้างอิงในที่นี้หมายถึง บุคคลใกล้ชิดที่มีความสำคัญต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลผู้นั้น Ajzen และ Fishbein มีความเห็นว่าการทำนายหรือทำความเข้าใจการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงนั้นต้องขึ้นอยู่กับ 2 องค์ประกอบ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของสมาชิกกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตน (Normative belief : Nb_i) หมายถึงความเชื่อที่มีต่อบุคคลแต่ละคนในกลุ่มอ้างอิง ประสงค์จะให้ตนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นเพียงใด นอกจากนี้ยังต้องทราบแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to comply : Mc_i) แต่ละกลุ่มด้วย (Ajzen and Fishbein. 1980 : 76) จากสองตัวแปรดังกล่าวสามารถเขียนเป็นสมการดังนี้

$$SN = f[\sum NB_i Mc_i] \dots\dots\dots (2)$$

เมื่อ	SN	แทน	อิทธิพลทางสังคม
	NB _i	แทน	ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (Normative belief)
	Mc _i	แทน	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to comply)

จากองค์ประกอบของตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the behavior) ในสมการที่ (1) และองค์ประกอบของตัวแปรอิทธิพลทางสังคม (Subjective norm) ในสมการที่ (2) สามารถเขียนเป็นสมการทำนายพฤติกรรมได้จากเจตนาเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intention : BI) ได้ดังนี้

$$B \sim I = f[A_B w_1 + SNw_2] \dots \dots \dots (3)$$

W1 และ W2 เป็นน้ำหนักที่ได้จากการคำนวณสมการถดถอยพหุคูณ

จากสมการที่(3) ซึ่งอธิบายความสำคัญของเจตคติต่อพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงได้ว่า ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับเจตคติต่อพฤติกรรมเอง นั่นคือพฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจถูกกำหนดโดยเจตคติต่อพฤติกรรมมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนบางพฤติกรรมอาจได้รับอิทธิพลจากการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่าเจตคติต่อพฤติกรรม แต่บางพฤติกรรมอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้งสองใกล้เคียงกัน ซึ่งปัจจัยทั้งสองอาจแตกต่างกันจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง เนื่องจากค่าของ A_B และ SN ในแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกัน (Ajzen and Fishbein. 1980 : 70-91)

2.2.3 ความสัมพันธ์เชิงสัมพันธ์ของเจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Ajzen and Fishbein. 1980 : 58-59) โดยส่วนมากมักจะพบว่าบุคคลจะมีเจตคติทางบวกต่อพฤติกรรม ถ้าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรกระทำพฤติกรรมนั้น และมีเจตคติทางลบ ถ้าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น แต่บางครั้งองค์ประกอบทั้งสองก็ไม่ได้ไปด้วยกัน เช่น บุคคลอาจมีเจตคติทางบวกต่อการกระทำพฤติกรรมนั้น แต่เชื่อว่าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น ดังนั้น เจตนาของบุคคลจะขึ้นกับความสัมพันธ์เชิงสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสองของแต่ละบุคคล โดยที่องค์ประกอบทั้งสองจะมีน้ำหนักที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์เชิงสัมพันธ์ที่เป็นตัวกำหนดเจตนา น้ำหนักความสำคัญเชิงสัมพันธ์นี้อาจเปลี่ยนแปลงได้จากพฤติกรรมหนึ่งไปอีกพฤติกรรมหนึ่ง และจากบุคคลหนึ่งไปอีกบุคคลหนึ่ง น้ำหนักขององค์ประกอบทั้งสองนี้ร่วมกันทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม

การกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษา จำเป็นต้องกำหนดโดยคำนึงถึง (ธีระพร อูวรรณโณ. 2528 : 157)

1. การกระทำ จะต้องกำหนดว่าเป็นการกระทำเดี่ยว (Single act) เช่น การให้ลูกกินอาหาร การสูบบุหรี่ เป็นต้น หรือเป็นกลุ่มการกระทำ (Behavior category) เช่น การออกกำลังกาย ซึ่งอาจประกอบด้วยการกระทำย่อยๆ หลายการกระทำ เป็นต้นว่า การวิ่ง การกระโดดเชือก หรือการเล่นฟุตบอล

2. เป้าหมาย (Target) หมายถึง เป้าหมายของการกระทำ เช่น การให้ลูกกินอาหาร อาจกำหนดเป้าหมายให้เป็นนมแม่

3. เวลา (Time) หมายถึง เวลาที่พฤติกรรมที่เราสนใจศึกษาจะเกิดขึ้น เช่น การกินนมแม่ตอนค่ำ

4. บริบท (Context) หมายถึง สถานการณ์ที่พฤติกรรมที่เราสนใจศึกษาจะเกิดขึ้น เช่น การกินนมแม่ที่บ้านทำ การกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษา เจตคติจะต้องวัดให้สอดคล้องกับพฤติกรรมด้วย

2.2.4 ตัวแปรภายนอก (External variables) (Ajzen and Fishbein. 1980 : 70-91)
ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลต่างจากทฤษฎีอื่นๆ ตรงที่ไม่พยายามอธิบายพฤติกรรม โดยอ้างอิงถึงตัวแปรภายนอก ได้แก่

ตัวแปรชีวสังคม (Demographic variable) เช่น อายุ เพศ อาชีพ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ศาสนา การศึกษา

เจตคติที่มีต่อที่หมาย เจตคติต่อบุคคล และเจตคติต่อสถาบัน

ลักษณะบุคลิกภาพ (Personality Traits) เช่น ลักษณะการเก็บตัว ลักษณะการเปิดเผยตัวเอง มีอาการทางประสาท ลักษณะมีอำนาจ และลักษณะเด่น

สรุป เจตคติของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมถูกทำนายโดยความเชื่อเด่นชัดที่ว่า การกระทำพฤติกรรมนำไปสู่ผลกรรมที่เป็นไปได้อะไรบ้าง การประเมินผลกรรมเหล่านี้ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของบุคคลถูกทำนายโดยความเชื่อของเขาที่ว่า กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดคิดว่าเขาควรหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเขา และองค์ประกอบเจตคติและกลุ่มอ้างอิงจะทำนายเจตนาได้เสมอ ถ้าการวัดทุกขั้นตอนสอดคล้องกันในความจำเพาะทั้ง 4 (การกระทำ เป้าหมาย บริบท และเวลา) และความสามารถในการทำนายพฤติกรรมจะขึ้นอยู่กับความหนักแน่นของความสัมพันธ์ระหว่างเจตนาและพฤติกรรม การวัดเจตนาและพฤติกรรมจะต้องมีความสอดคล้องในความจำเพาะทั้ง 4 เจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงจะมีผลต่อพฤติกรรมโดยใช้เจตนาเป็นสื่อ ถ้าเจตนาไม่สามารถทำนายพฤติกรรมได้อย่างเพียงพอ ถึงแม้เจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงจะทำนายเจตนาได้ แต่เจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงก็ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมได้

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจ

3.1 ความหมายของความตั้งใจ (Intention) พจนานุกรมเว็บสเตอร์ (Webster.1988 : 703) ระบุความหมายของความตั้งใจไว้ดังนี้

ความตั้งใจคือ ปรากฏการณ์ที่แสดงออกมาเมื่อบุคคลมีความคิด ความรู้สึกและจิตใจ ที่เต็มไปด้วยความมุ่งหมายอย่างแนบแน่น เด่นชัด ต่อเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง และเป็นความมุ่งหมายที่ยึดมั่นในจิตใจที่ยากต่อการเปลี่ยนแปลง

ความตั้งใจคือ ทิศทางแน่วแน่ของจิตที่มีต่อจุดมุ่งหมาย เป็นความต้องการอย่างแนบแน่นที่จะกระทำสิ่งที่เฉพาะเจาะจงด้วยแบบแผนที่เหมาะสมสอดคล้อง

ความตั้งใจที่มีต่อสิ่งใดๆ คือจุดมุ่งหมายสุดท้าย หรือจุดมุ่งหมายสูงสุดของบุคคล

โดยการเลือกเบอร์ (การกระทำ) เลือกตั้งประธานาธิบดี (เป้าหมาย) หน่วยเลือกตั้ง (บริบท) และ วันอังคาร (เวลา)

3.2.2 ความสอดคล้องในเกณฑ์สำหรับพฤติกรรมหลายทางเลือก การวัดพฤติกรรมเพื่อหาทางเลือกของความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมในพฤติกรรมหลายๆ ชนิด ซึ่งการวัดความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมที่มีหลายทางเลือกนี้ มีวิธีวัด 2 แบบ โดยอาจจะเป็นการตอบคำถามแบบรายงานตนเอง โดยเลือกพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง หรือระบุเป็นเปอร์เซ็นต์ สัดส่วนในแต่ละพฤติกรรมหลายตัวเลือกนั้น เช่น

ในการเลือกตั้งประธานาธิบดี ปี 1976

_____ ข้าพเจ้าตั้งใจจะออกเสียงให้ เจอร์ราร์ด ฟอร์ด

_____ ข้าพเจ้าตั้งใจจะออกเสียงให้ จิมมี คาร์เตอร์

_____ ข้าพเจ้าตั้งใจจะออกเสียงให้ผู้สมัครอื่น

_____ ข้าพเจ้าตั้งใจจะไม่ไปออกเสียงเลือกตั้ง

หรือเปลี่ยนตัวเลือกดังนี้

_____ โอกาสข้าพเจ้าตั้งใจจะออกเสียงให้ เจอร์ราร์ด ฟอร์ด 30%

_____ โอกาสข้าพเจ้าตั้งใจจะออกเสียงให้ จิมมี คาร์เตอร์ 40%

_____ โอกาสข้าพเจ้าตั้งใจจะออกเสียงให้ผู้สมัครอื่น 5%

_____ โอกาสข้าพเจ้าตั้งใจจะไม่ไปออกเสียงเลือกตั้ง 25%

ทั้งนี้เมื่อการเลือกตั้งมีขึ้น จึงใช้เครื่องมือเพื่อหาความสอดคล้องของความตั้งใจและพฤติกรรม ดังนี้

ในการเลือกตั้งประธานาธิบดี ปี 1976

_____ ข้าพเจ้าเลือก เจอร์ราร์ด ฟอร์ด

_____ ข้าพเจ้าเลือก จิมมี คาร์เตอร์

_____ ข้าพเจ้าเลือกผู้สมัครอื่น

_____ ข้าพเจ้าไม่ได้ไปเลือกตั้ง

3.2.3 ความสอดคล้องในเกณฑ์สำหรับกลุ่มของพฤติกรรม ในการวัดความสอดคล้องของความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมของกลุ่มพฤติกรรม จะต้องวัดความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมกลุ่มได้ (การคำนวณดัชนีการควบคุมอาหาร) เช่นกันกับเกณฑ์อื่น คือต้องมีความสอดคล้องกันในความจำเพาะทั้ง 4 คือ การกระทำ เป้าหมาย บริบท และเวลา

3.3 ความคงที่ของความตั้งใจ

ในการวัดความตั้งใจและพฤติกรรม ระยะห่างของเวลาเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมไปได้ถ้าเวลาห่างกันมากเท่าใด การทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจก็จะมีคามเที่ยงตรงลดลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีเหตุการณ์ต่างๆ เข้ามาในระหว่างนั้นหรือได้รับข้อมูล

ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ทำให้ความตั้งใจเปลี่ยนไป ดังนั้น เพื่อให้การทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องวัดความตั้งใจให้ระยะเวลาใกล้เคียงกับการวัดพฤติกรรม

แต่ในการทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจโดยทิ้งช่วงเวลานานนั้น จะใช้วัดแนวโน้มของพฤติกรรมในกลุ่มคนกลุ่มใหญ่ของประชากรได้ เพราะว่าความตั้งใจโดยรวมของคนกลุ่มใหญ่จะมีความคงที่นานกว่าความตั้งใจเป็นรายบุคคล

ในการทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจโดยทิ้งช่วงเวลานานนั้น ต้องพยายามแยกเหตุการณ์เฉพาะที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงความตั้งใจของบุคคลไปได้ เช่น ผู้ผลิตรถยนต์คาดว่าราคาน้ำมันจะขึ้น ก็เพิ่มเหตุการณ์นี้เข้าไปในการวัด ดังนั้นในการวัดความตั้งใจแต่แรก จึงควรถามว่า ถ้าราคาน้ำมันเพิ่มขึ้น 20 % หรือมากกว่านั้น เขาจะซื้อหรือไม่ ในการวัดความตั้งใจอย่างมีเงื่อนไขนี้จะสามารถทำนายพฤติกรรมได้เที่ยงตรงมากขึ้น นอกจากนั้น การวัดความตั้งใจหลังจากเกิดเหตุการณ์ขึ้น หรือนำเหตุการณ์ที่เพิ่มขึ้นไปนั้นมาพิจารณาด้วย เพิ่มความหนักแน่นของความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจกับพฤติกรรมมากขึ้นด้วย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

สเปอร์เบอร์ ฟิชไบน์ และไอเซน (Sperber, Fishbein and Ajzen. 1980 : 114-129) ศึกษาการทำนายและทำความเข้าใจความตั้งใจในการเลือกประกอบอาชีพของผู้หญิง ว่าต้องการจะเป็นแม่บ้านหรือประกอบอาชีพ โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเรื่องสั้นๆ ของเจน ซึ่งเป็นหญิงที่ประกอบอาชีพและอ่านเรื่องของแมรี ที่เป็นแม่บ้าน เมื่ออ่านจบแล้วให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าความแตกต่างของความตั้งใจ คือการนำความตั้งใจที่จะมีอนาคตคล้ายเจน ลบด้วยความตั้งใจที่จะมีอนาคตคล้ายแมรี สามารถทำนายความตั้งใจที่จะเลือกกระทำทางเลือก 2 ทาง ได้อย่างมีนัยสำคัญ ($r = .87$) และมีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่าการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจที่จะเลือกระหว่างทางเลือก 2 ทางกับความตั้งใจที่จะมีอนาคตคล้ายเจน ($r = .79$) และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจที่จะเลือกระหว่าง ทางเลือก 2 ทาง กับความตั้งใจที่จะมีอนาคตคล้ายแมรี ($r = .79$) ความแตกต่างของเจตคติ และความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ซึ่งหาได้ด้วยวิธีการทำนองเดียวกับความแตกต่างของความตั้งใจ ซึ่งทั้ง 2 ตัวนี้ร่วมกันทำนายความแตกต่างของความตั้งใจได้อย่างมีนัยสำคัญ ($R = .86$) โดยที่ความแตกต่างของเจตคติทำนายความแตกต่างของความตั้งใจได้สูงกว่าความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($W_1 = .67$) และ ($W_2 = .29$) ตามลำดับ

4.2 งานวิจัยภายในประเทศ

ถาวร แซ่ตั้ง (2529 : 117-120) ศึกษาการทำนายพฤติกรรมการเลือกสมัครสอบเข้าเรียนต่อคณะวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร โดยทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสำรวจความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเลือกคณะวิทยาศาสตร์ในการสมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประจำปีการศึกษา 2529 ซึ่งสร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ประกอบด้วยแบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง 7 ข้อ แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง 7 ข้อ แบบวัดเจตคติทางตรง 7 ข้อ แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง 1 ข้อ และแบบวัดเชิงพฤติกรรม 1 ข้อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนกวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 440 คน ผลการศึกษาพบว่าเจตคติต่อการเลือกเรียนต่อในคณะวิทยาศาสตร์ ประกอบกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเลือกเรียนต่อในคณะวิทยาศาสตร์สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และยังพบว่าองค์ประกอบการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ในการเลือกเรียนต่อในคณะวิทยาศาสตร์มีบทบาทต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมในการสมัครเรียนต่อในคณะวิทยาศาสตร์ มากกว่าองค์ประกอบเจตคติต่อการเรียนต่อในคณะวิทยาศาสตร์เมื่อวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ($N = 44, W_2 = .37, W_1 = .23$) และวิเคราะห์เฉพาะผู้ที่สมัครสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐก็พบผลเช่นเดียวกัน ($N = 378, W_2 = .40, W_1 = .23$)

เรวดี วัฒนโกศล (2533 : 140-141) ทำการสำรวจความเชื่อ เจตคติ เจตนาและพฤติกรรมการเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล พบว่า ความแตกต่างของเจตนาทางตรง ความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง ร่วมกันทำนายความแตกต่างของเจตนาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงมีค่าน้ำหนักของการทำนายสูงกว่าความแตกต่างของเจตนาทางตรง ความแตกต่างของเจตคติทางตรง ความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร่วมกันทำนายความแตกต่างของเจตนาได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยที่ความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงมีค่าน้ำหนักของการทำนายสูงกว่าระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความแตกต่างของเจตคติทางตรง ความแตกต่างของเจตนา สามารถทำนายพฤติกรรมการเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพได้อย่างมีนัยสำคัญ

วันทนา ชูช่วย (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาและเหตุจูงใจในการทำวิจัยของครูมัศึกษากลุ่มที่ทำวิจัย ได้แก่ ปัญหาในการทำงานที่โรงเรียน และต้องการข้อมูลเชื่อถือได้เพื่อนำไปพัฒนางานที่ปฏิบัติ และได้รับการแต่งตั้งมอบหมาย หรือได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาให้ทำการวิจัย สาเหตุของการไม่ทำการวิจัยของครูมัศึกษากลุ่มที่ไม่ทำวิจัย ได้แก่ การไม่มีเวลา ไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยและไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัย การทำวิจัยของครูมัศึกษาในปี 2531 และ 2532 พบว่ามีจำนวนโครงการวิจัย 42 โครงการ ปัจจัยพื้นฐานในการทำวิจัยที่ครูมีความต้องการมาก ได้แก่ ที่ปรึกษาการวิจัย เวลาในการทำวิจัยและแหล่งค้นคว้าข้อมูล การทำวิจัยของครูมัศึกษาทั้ง 42 โครงการ พบว่าทำสำเร็จ 15 โครงการ อยู่ระหว่างการดำเนินการ 19 โครงการ และล้มเลิก 8 โครงการ ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้

กระบวนการวิจัยดำเนินไปได้สำเร็จ ได้แก่ การที่บุคลากรในคณะวิจัย หรือผู้ช่วยวิจัยที่มีความรู้ด้านการวิจัย ผลงานวิจัยที่สำเร็จ มีลักษณะของรายงานการวิจัยส่วนใหญ่ เป็นแบบย่อโดยเน้นเฉพาะผลการวิจัย มีรายงานที่มีลักษณะสมบูรณ์เพียง 3 เรื่อง การเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้ ส่วนใหญ่เผยแพร่ภายในโรงเรียน โดยการนำเสนอต่อผู้บริหารและแจกครูในโรงเรียน และผู้บริหารได้นำผลงานวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการเสนอปรับปรุงโรงเรียน

ราชันย์ บุญธิมา (2536 : 98-99) ศึกษาการทำนายพฤติกรรมการทุจริตการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล พบว่า เจตคติต่อการทุจริตการสอบ กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทุจริตในการสอบกับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เจตคติต่อการทุจริตการสอบรวมกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทุจริตการสอบสามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทุจริตการสอบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เจตนาเชิงพฤติกรรมในการทุจริตการสอบ สามารถทำนายพฤติกรรมทุจริตการสอบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มที่มีเจตนาที่จะทุจริตการสอบกับกลุ่มที่มีเจตนาจะไม่ทุจริตการสอบมีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำเรื่องได้คะแนนดี สอบผ่านไม่ภูมิใจคะแนนที่ได้ ไม่ต้องสอบซ่อม ไม่ถูกพ่อแม่ตำหนิ ไม่ต้องอ่านหนังสือมาก และเป็น การทดสอบความรู้ที่ไม่แท้จริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย

อารีย์ เมฆาภาคย์ (2539 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการทำนายเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ผลที่ได้คือ เจตคติทางตรงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติทางอ้อมของครู ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนเท่ากับ .58 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมของครู ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ .69 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การทำนายเจตนาของครู ด้วยตัวแปรเจตคติทางอ้อมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .245 และมีประสิทธิภาพในการทำนายเท่ากับ ร้อยละ 6 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การทำนายเจตนาของครู ด้วยตัวแปรเจตคติทางอ้อม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม การมีประสบการณ์การอบรมวิจัย การมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัยได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .380 และมีประสิทธิภาพในการทำนายเท่ากับร้อยละ 15 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยในชั้นเรียน มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ การประเมินผลของการกระทำ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มากกว่ากลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สนั่น วงษ์ดี (2539: บทคัดย่อ) ทำการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุที่มีความมุ่งมั่นในการทำวิจัยของครูระดับประถมศึกษา โดยสร้างโมเดลที่เป็นสาเหตุของความมุ่งมั่นในการทำวิจัยสำหรับครูประถมศึกษา ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ Ajzen & Fishbein ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen และ ทฤษฎีรูปแบบพฤติกรรมระหว่างบุคคลของ Triandis ตัวแปรที่ศึกษา คือ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ปัจจัยทางสังคม ความรู้สึกต่อการกระทำ และคุณค่าของผลการกระทำที่รับรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จำนวน 735 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรม LISREL ผลการวิจัย พบว่าโมเดลในแต่ละทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ดี เมื่อตรวจสอบค่าสถิติไค-กำลังสอง ดัชนี GFI ดัชนี AGFI โมเดลที่ดีที่สุด ได้แก่ โมเดลที่รวมตัวแปรทั้ง 3 ทฤษฎีเข้าด้วยกัน โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความมุ่งมั่นในการทำวิจัยได้ร้อยละ 74.8 ตัวแปรที่มีอิทธิพลรวม ส่งผลต่อความมุ่งมั่นในการทำวิจัยได้ดีที่สุด ได้แก่ ตัวแปรปัจจัยทางสังคม รองลงมาได้แก่ ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตัวแปรความรู้สึกต่อการทำวิจัย ตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และตัวแปรเจตคติตามลำดับ

ชาติชาย ศรีแสง (2545 : 69-70) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ใน 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านสถานภาพ ด้านศักยภาพ ด้านการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิทยานิพนธ์การวิจัยในชั้นเรียนสูงสุดคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจและปัจจัยด้านศักยภาพ ที่ร่วมกันทำวิทยานิพนธ์การวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่นได้ร้อยละ 18

ณัฐพร พวงไธสง (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุของความมุ่งมั่นในการทำวิจัย พฤติกรรมการทำวิจัย และคุณภาพงานวิจัยของครูระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โมเดลเชิงสาเหตุของความมุ่งมั่นในการทำวิจัย พฤติกรรมการทำวิจัย และคุณภาพงานวิจัย มีความพอเหมาะพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 153.68, p เท่ากับ .061, GFI เท่ากับ .965, AGFI เท่ากับ .936 โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความมุ่งมั่นในการทำวิจัย พฤติกรรมการทำวิจัย และคุณภาพงานวิจัย ได้ร้อยละ 99.9, 99.5 และ 99.7 ตามลำดับ โมเดลเชิงสาเหตุที่มีพฤติกรรมในการทำวิจัยเป็นตัวแปรส่งผ่านดีกว่าโมเดลเชิงสาเหตุแบบโมเดลปิด ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความมุ่งมั่นในการทำวิจัย และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมในการทำวิจัย และคุณภาพงานวิจัยสูงสุด คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง รองลงมาคือ ปัจจัยทางสังคม ความรู้สึกต่อการทำวิจัย การรับรู้ควบคุมพฤติกรรม และเจตคติต่อการทำวิจัยตามลำดับ ครูที่มีการสนับสนุนเกี่ยวกับการทำวิจัยมาก มีความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยสูง และสมรรถภาพการวิจัยสูง มีค่าเฉลี่ยความมุ่งมั่นในการทำวิจัย และพฤติกรรมในการทำวิจัยสูงกว่ากลุ่มอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และครูที่มีสมรรถภาพ

การวิจัยสูงมีค่าเฉลี่ยคุณภาพงานวิจัยสูงกว่ากลุ่มครูที่มีสมรรถภาพการวิจัยต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรพิมาน วงษ์ปัทมา (2546 : 86-88) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงอย่างเดี่ยวต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ นโยบายการศึกษาชาติในการทำวิจัยในชั้นเรียน เจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียน บรรยากาศที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน วัสดุ และแหล่งวิชาการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูคือ คุณสมบัตินักวิจัย และงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถทำนายการวิจัยในชั้นเรียนได้ร้อยละ 56.70

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างของตัวแปรตามแนวคิดทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล น่าจะอธิบายความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 ได้แก่ เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 มีจำนวน 14 เขตการปกครอง รวม 42 โรงเรียน มีจำนวนครูทั้งสิ้น 3,388 คน แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3

ขนาด โรงเรียน	เขตการปกครอง	โรงเรียน	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
ใหญ่พิเศษ	ธนบุรี	ศึกษานารี	150	
		วัดอินทาราม	78	
		ธนบุรีวรเทพีพลารักษ์	72	
	บางกอกใหญ่	ทวีธาภิเศก	145	
		ฤทธิณรงค์รอน	64	
	ดลิ่งชัน	โพธิสารพิทยากร	125	42
	บางกอกน้อย	ชินโรสวิทยาลัย	98	33
		สตรีวัตระฆัง	101	34
		สุวรรณารามวิทยาคม	106	36
		มัธยมวัดดุสิตาราม	87	29
	บางขุนเทียน	รัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน	117	
	ภาษีเจริญ	วัดนวลนรดิศ	123	
		วัดรางบัว	76	
		สตรีวัดอัปสรสวรรค์	70	
		จันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม	97	
	หนองแขม	มัธยมวัดหนองแขม	124	
	ราษฎร์บูรณะ	บางปะกอกวิทยาคม	114	
	บางพลัด	วิมุตยารามพิทยากร	77	26
	จอมทอง	วัดราชโอรส	96	
		มัธยมวัดสิงห์	129	
		บางมดวิทยา	84	
	ทวีวัฒนา	นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล	111	
	ทุ่งครุ	วัดพุทธบูชา	73	
		อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย	73	
	บางแค	ปัญญาวรคุณ	100	34
		ราชวินิตบางแคปานขำ	73	25
	บางบอน	ศึกษานารีวิทยา	110	
		นวลนรดิศวิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเศก	39	

ตาราง 2 (ต่อ)

ขนาด โรงเรียน	เขตการปกครอง	โรงเรียน	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
ใหญ่	ธนบุรี	มัธยมวัดดาวคะนอง	54	
		บางกอกใหญ่	66	
		ตลิ่งชัน	43	14
		วัดน้อยใน	46	16
		วัดปากน้ำวชิรพยาบาล	61	21
		มหารณพาราม	61	21
	บางกอกน้อย	มัธยมวัดนายโรง	35	12
		สวนอนันต์	50	17
	บางขุนเทียน	ทวีธาภิเศก 2	32	
	ภาษีเจริญ	ไชยฉิมพลีวิทยาคม	59	
	ราษฎร์บูรณะ	แจรงร้อนวิทยา	54	
	บางพลัด	วัดบวรมงคล	60	20
	ทวีวัฒนา	ทวีวัฒนา	37	
กลาง	บางขุนเทียน	พิทยาลงกรณ์พิทยาคม	18	
รวม	14	42	3,388	380

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 จำนวน 4 เขตการปกครอง รวม 15 โรงเรียน มีจำนวนครูทั้งสิ้น 380 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 ซึ่งมี 14 เขตการปกครอง มีโรงเรียนมัธยมจำนวน 42 โรงเรียน มีครูจำนวน 3,388 คน ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่ม (Cluster) ตามเขตการปกครอง ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มา 4 เขตการปกครอง ได้เขตตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย เขตบางพลัด และเขตบางแค

ขั้นที่ 2 สํารวจโรงเรียนในเขตการปกครองทั้ง 4 เขตที่สุ่มมาได้ พบว่ามีโรงเรียนจำนวน 15 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 8 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 7 โรงเรียน มีประชากรทั้งสิ้น 1,123 คน จึงนำมาคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ต้องการ โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นชั้น และมีครูเป็น

หน่วยในการสุ่ม กำหนดค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% ($\alpha = .05$) ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า $\pm 2\%$ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 380 คน

ขั้นที่ 3 ทำการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน ตามสัดส่วนของประชากร ให้มีสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนเท่ากับสัดส่วนของประชากรในโรงเรียนนั้นๆ แสดงดังตาราง 3

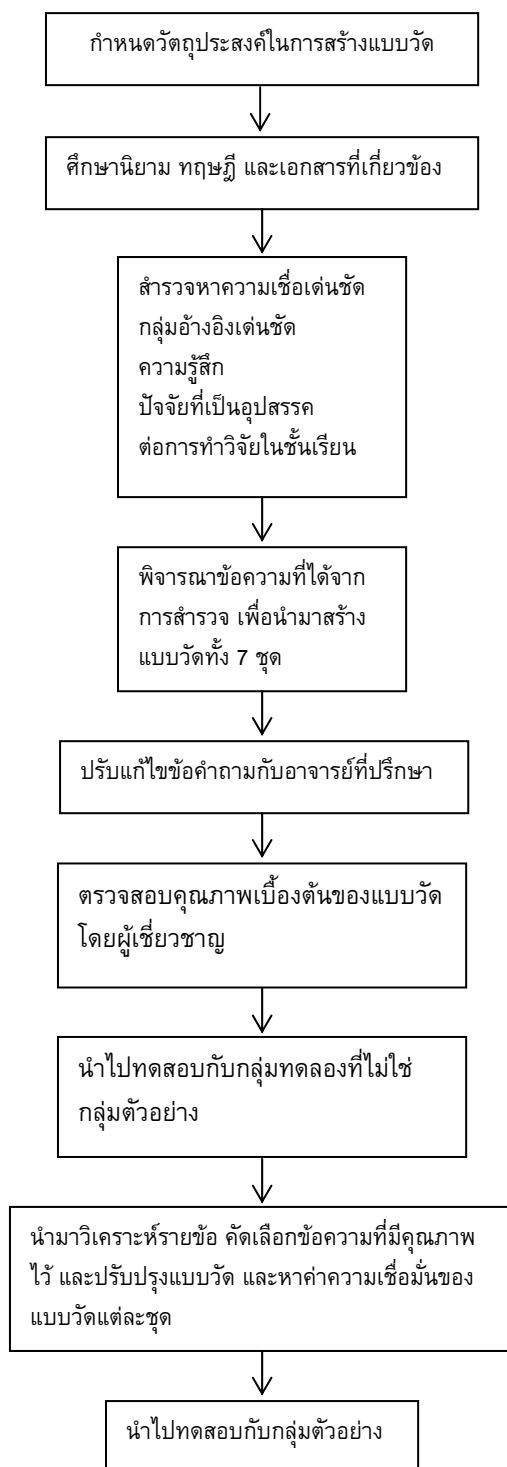
ตาราง 3 จำนวนครูกลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3

เขตการปกครอง	โรงเรียน	จำนวนครู (คน)	รวม
1. เขตตลิ่งชัน	1.1 สุวรรณพลับพลาพิทยาคม	14	
	1.2 วัดน้อยใน	16	
	1.3 โพธิสารพิทยากร	42	
	1.4 วัดปากน้ำวิทยาคม	21	
	1.5 มหรรณพาราม	21	114
2. เขตบางกอกน้อย	2.1 ชีโนรสวิทยาลย์	33	
	2.2 สตรีวัดระฆัง	34	
	2.3 สุวรรณารามวิทยาคม	36	
	2.4 มัธยมวัดดุสิตาราม	29	
	2.5 มัธยมวัดนายโรง	12	
	2.6 สวนอนันต์	17	161
3. เขตบางพลัด	3.1 วัดบรมมงคล	20	
	3.2 วิมุตยารามพิทยากร	26	46
4. เขตบางแค	4.1 ปัญญาวรคุณ	34	
	4.2 ราชวินิตบางแคปานขำ	25	59
รวม	15 โรงเรียน	380 คน	380 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบวัดปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนมัธยม ที่สร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ (Ajzen and Fishbein, 1975) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดในการสร้างเครื่องมือดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 ลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้ดำเนินการดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัด เพื่อสร้างแบบวัดปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3

2. ศึกษาทฤษฎี ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแบบวัดปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 โดยดำเนินการสร้างตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ Ajzen & Fishbein (1980)

3. สืบหาความเชื่อเด่นชัด (Salient Beliefs) กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Salient Referents) คำคุณศัพท์เกี่ยวกับความรู้สึก และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเลือกทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 โดยใช้แบบสำรวจปลายเปิด (Open End) สอบถามครู ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย จำนวน 70 คน จากโรงเรียนวิสุทธิภักดิ์ จำนวน 40 คน และโรงเรียนลาซาล จำนวน 30 คน โดยมีลักษณะของแบบสำรวจดังนี้

ตัวอย่างแบบสำรวจ

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาคำถามในแต่ละข้อและเติมคำตอบลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

1. หากความเชื่อเด่นชัด (Salient Beliefs) ที่มีผลต่อการเลือกทำวิจัย

ท่านคิดว่า ถ้าท่านทำการวิจัยในชั้นเรียนจะมีผลกับท่านอย่างไรบ้าง

ผลดี

ผลเสีย

2. หากกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Salient Referents) ที่มีผลต่อการเลือกทำวิจัย

ท่านนึกถึงบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดบ้าง ที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับท่านในการที่ท่านจะเลือกทำวิจัยในชั้นเรียน

.....

3. คำคุณศัพท์เกี่ยวกับความรู้สึก ที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
การทำวิจัยในชั้นเรียนของท่านเป็นสิ่งที่...

.....
.....

4. ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเลือกทำวิจัยในชั้นเรียน
ท่านคิดว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เป็นอุปสรรคในการเลือกทำวิจัยในชั้นเรียนของท่าน

.....
.....

4. คัดเลือกข้อความเชื่อเด่นชัด กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด คำคุณศัพท์เกี่ยวกับความรู้สึก
ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเลือกทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำไปสร้างข้อคำถามในแบบวัด ดังนี้

4.1 ความเชื่อเด่นชัด เกี่ยวกับผลของการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยนำแบบสำรวจ
ปลายเปิดที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์เนื้อหา จัดกลุ่ม และนับความถี่ของข้อความเชื่อเกี่ยวกับ
การทำวิจัยในชั้นเรียน และนำมาสร้างแบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบวัด
ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยพิจารณาคัดเลือกข้อความเชื่อที่มีความถี่
สูงสุด ไปจนถึงข้อความเชื่อที่มีความถี่เท่ากับ 75% ของความถี่รวมทั้งหมดของข้อความเชื่อ

4.2 กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด ได้จากการเลือกกลุ่มอ้างอิงจากแบบสำรวจที่มีความถี่การ
ถูกระบุถึงมากที่สุด นำมาใช้ในการสร้างแบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำ
วิจัยในชั้นเรียน แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน และแบบวัดแรงจูงใจที่
จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน

4.3 นำคำคุณศัพท์เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่ได้จากแบบ
สำรวจปลายเปิด มาหาคำที่มีความหมายตรงกันข้ามเพื่อนำมาสร้างแบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัยใน
ชั้นเรียน แบบวัดการประเมินในการทำวิจัยในชั้นเรียน

5. นำผลการคัดเลือกข้อความดังกล่าว ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล มาสร้างเป็น
แบบวัดจำนวน 7 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน 20 ข้อ
ชุดที่ 2 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน 26 ข้อ
ชุดที่ 3 แบบวัดการประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน 26 ข้อ
ชุดที่ 4 แบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน 15 ข้อ
ชุดที่ 5 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน 15 ข้อ
ชุดที่ 6 แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน 15 ข้อ

ชุดที่ 7 แบบวัดความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

จำนวน 14 ข้อ

6. นำแบบวัดที่สร้างขึ้นทั้งหมดไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.60 ถึง 1 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.50 จากนั้นนำมาแก้ไข และปรับปรุง เพื่อนำไปทดสอบเครื่องมือต่อไป

7. นำแบบวัดที่สร้างขึ้นไปทดลองเครื่องมือ (Try out) กับครูโรงเรียนมัธยมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ จำนวน 50 คน และโรงเรียนลาซาล จำนวน 50 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน

8. วิเคราะห์ข้อคำถามที่ยังมีข้อบกพร่อง เช่น การใช้ภาษา รูปแบบการพิมพ์

9. หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้การหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน (Pearson) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ดังนี้

แบบวัด	จำนวน ข้อก่อน ทดลอง	จำนวน ข้อที่ คัดเลือก	ค่าอำนาจ จำแนก
ชุดที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	17	17	.377 ถึง .662
ชุดที่ 2 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียน	25	20	.378 ถึง .652
ชุดที่ 3 แบบวัดการประเมินผลในการทำวิจัย ในชั้นเรียน	25	20	.455 ถึง .619
ชุดที่ 4 แบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงใน การทำวิจัยในชั้นเรียน	10	10	.450 ถึง .607
ชุดที่ 5 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงใน การทำวิจัยในชั้นเรียน	10	10	.608 ถึง .714
ชุดที่ 6 แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่ม อ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	10	10	.607 ถึง .788
ชุดที่ 7 แบบวัดความตั้งใจในการทำ วิจัยในชั้นเรียน	14	14	.596 ถึง .763

10. คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดในแต่ละชุด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดดังนี้

ชุดที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .905
ชุดที่ 2 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .963
ชุดที่ 3 แบบวัดการประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .967
ชุดที่ 4 แบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .933
ชุดที่ 5 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .977
ชุดที่ 6 แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .975
ชุดที่ 7 แบบวัดความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .980
แบบวัดทั้งหมด	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .988

11. นำแบบวัดที่ได้ไปจัดพิมพ์และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบวัดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่ใช้ในการศึกษานี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตัวอย่าง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่

1.1 เพศ

- ☐ หญิง
☐ ชาย

1.2 อายุ

- ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
☐ 31-40 ปี
☐ 41-50 ปี

☐ 51-60 ปี

1.3 วุฒิการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

1.4 ประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัย

☐ ไม่เคยทำ

☐ เคยทำ เรื่อง

ตอนที่ 2 แบบวัดตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 7 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 17 ข้อ

ชุดที่ 2 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 20 ข้อ

ชุดที่ 3 แบบวัดการประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 20 ข้อ

ชุดที่ 4 แบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 ข้อ

ชุดที่ 5 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 ข้อ

ชุดที่ 6 แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 ข้อ

ชุดที่ 7 แบบวัดความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 14 ข้อ

ตัวอย่างของแบบวัดทั้ง 7 ชุด ดังนี้

ตัวอย่าง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุด เพียงช่องเดียว

ชุดที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้าพเจ้าคิดว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับข้าพเจ้าแล้ว เป็นสิ่งที่....

น่าสนใจ								ไม่น่าสนใจ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก	

ชุดที่ 2 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การเลือกทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าพเจ้าเชื่อว่า..ทำให้ข้าพเจ้ามีผลการปฏิบัติงานต่ำ

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

ชุดที่ 3 แบบวัดการประเมินผลพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้ามีผลการปฏิบัติงานดีขึ้น เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

ชุดที่ 4 แบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน

เพื่อนสนิท คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

ชุดที่ 5 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ท่านยินดีทำการวิจัยในชั้นเรียนตามที่ เพื่อนสนิท ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ยินดี							ไม่ยินดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

ชุดที่ 6 แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การที่ เพื่อนสนิท แนะนำให้ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ท่านต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน มากเพียงใด

ต้องการทำ								ไม่ต้องการทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก	

ชุดที่ 7 แบบวัดความตั้งใจต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ท่านพร้อมที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนทันทีที่ท่านสามารถทำได้

พร้อม								ไม่พร้อม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก	

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

1. การตรวจแบบสำรวจ เพื่อหาความเชื่อเด่นชัด โดยการจัดกลุ่มความเชื่อที่คล้ายกันเข้าด้วยกัน คัดเลือกข้อความเชื่อที่เด่นชัด ดังนี้

1.1 เลือกความเชื่อที่มีความถี่สูงสุด 10-12 ความเชื่อ หรือ

1.2 เลือกความเชื่อทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 10-20 % ตอบ หรือ

1.3 เลือกความเชื่อที่มีความถี่สูงสุดจนถึงความเชื่อที่มีความถี่เป็น 75 % ของความถี่ทั้งหมด

2. แบบวัดตัวแปรปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน โดยกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนเรียงตามลำดับจาก 7-1 ตามลักษณะน้ำหนักการตอบจากปลายข้าวบวกไปยังข้าวลบ ตัวอย่าง เช่น

ท่านพร้อมที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนทันทีที่ท่านสามารถทำได้

พร้อม			✓					ไม่พร้อม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก	

การตอบในข้อนี้มีน้ำหนักก่อนมาทางข้าวบวก น้ำหนักจึงเป็น 5 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนน

แบบทดสอบทุกชุดมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน สามารถแยกพิจารณาความหมายของคะแนนในแต่ละชุด ได้ดังต่อไปนี้

1. เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 17 ข้อ คะแนนอยู่ในช่วง 17 ถึง 119 แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	ความหมาย
6.50 ถึง 7.00	110.50 ถึง 119	มีเจตคติที่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับมาก
5.50 ถึง 6.49	93.50 ถึง 110.49	มีเจตคติที่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับปานกลาง
4.50 ถึง 5.49	76.50 ถึง 93.49	มีเจตคติที่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับน้อย
3.50 ถึง 4.49	59.50 ถึง 76.49	ไม่แน่ใจว่ามี เจตคติในทางที่ดีหรือไม่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียน
2.50 ถึง 3.49	42.50 ถึง 59.49	มีเจตคติที่ไม่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับน้อย
1.50 ถึง 2.49	25.50 ถึง 42.49	มีเจตคติที่ไม่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง
1.00 ถึง 1.49	17.00 ถึง 25.49	มีเจตคติที่ไม่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับมาก

2. ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 20 ข้อ คะแนนอยู่ในช่วง 20 ถึง 140 แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	ความหมาย
6.50 ถึง 7.00	130.00 ถึง 140.00	เชื่อว่าผลที่จะตามมาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน มีความเป็นเป็นไปได้ในระดับมาก
5.50 ถึง 6.49	110.00 ถึง 129.99	เชื่อว่าผลที่จะตามมาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน มีความเป็นเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
4.50 ถึง 5.49	90.00 ถึง 109.99	เชื่อว่าผลที่จะตามมาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน มีความเป็นเป็นไปได้ในระดับน้อย
3.50 ถึง 4.49	70.00 ถึง 89.99	ไม่แน่ใจว่าผลที่จะตามมาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน มีความเป็นเป็นไปได้หรือไม่
2.50 ถึง 3.49	50.00 ถึง 69.99	เชื่อว่าผลที่จะตามมา เมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน มีความเป็นเป็นไปไม่ได้ในระดับน้อย
1.50 ถึง 2.49	30.00 ถึง 49.99	เชื่อว่าผลที่จะตามมา เมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน มีความเป็นเป็นไปไม่ได้ในระดับปานกลาง
1.00 ถึง 1.49	20.00 ถึง 29.99	เชื่อว่าผลที่จะตามมา เมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน มีความ

เป็นเป็นไปไม่ได้ในระดับมาก

3. การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 20 ข้อ คะแนนอยู่ในช่วง 20 ถึง 140 แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	ความหมาย
6.50 ถึง 7.00	130.00 ถึง 140.00	ประเมินผลที่จะตามมาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน ว่ามีความสำคัญต่อตนเองในระดับมาก
5.50 ถึง 6.49	110.00 ถึง 129.99	ประเมินผลที่จะตามมาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน ว่ามีความสำคัญต่อตนเองในระดับปานกลาง
4.50 ถึง 5.49	90.00 ถึง 109.99	ประเมินผลที่จะตามมาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน ว่ามีความสำคัญต่อตนเองในระดับน้อย
3.50 ถึง 4.49	70.00 ถึง 89.99	ไม่แน่ใจว่าผลที่จะตามมาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน มีความสำคัญต่อตนเองหรือไม่
2.50 ถึง 3.49	50.00 ถึง 69.99	ประเมินผลที่จะตามมาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน ว่าไม่มีความสำคัญต่อตนเองในระดับน้อย
1.50 ถึง 2.49	30.00 ถึง 49.99	ประเมินผลที่จะตามมาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน ว่าไม่มีความสำคัญต่อตนเองในระดับปานกลาง
1.00 ถึง 1.49	20.00 ถึง 29.99	ประเมินผลที่จะตามมาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน ว่าไม่มีความสำคัญต่อตนเองในระดับมาก

4. ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 ข้อ คะแนนอยู่ในช่วง 10 ถึง 70 แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	ความหมาย
6.50 ถึง 7.00	65.00 ถึง 70.00	เชื่อว่ากลุ่มอ้างอิงเห็นสมควรให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก
5.50 ถึง 6.49	55.00 ถึง 64.99	เชื่อว่ากลุ่มอ้างอิงเห็นสมควรให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง
4.50 ถึง 5.49	45.00 ถึง 54.99	เชื่อว่ากลุ่มอ้างอิงเห็นสมควรให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนในระดับน้อย
3.50 ถึง 4.49	35.00 ถึง 44.99	ไม่แน่ใจว่ากลุ่มอ้างอิงเห็นสมควรให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่
2.50 ถึง 3.49	25.00 ถึง 34.99	เชื่อว่ากลุ่มอ้างอิงไม่เห็นสมควรให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	ความหมาย
1.50 ถึง 2.49	15.00 ถึง 24.99	เชื่อว่ากลุ่มอ้างอิงไม่เห็นสมควรให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง
1.00 ถึง 1.49	10.00 ถึง 14.99	เชื่อว่ากลุ่มอ้างอิงไม่เห็นสมควรให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก

5. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 ข้อ คะแนนอยู่ในช่วง 10 ถึง 70 แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	ความหมาย
6.50 ถึง 7.00	65.00 ถึง 70.00	คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับมาก
5.50 ถึง 6.49	55.00 ถึง 64.99	คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับปานกลาง
4.50 ถึง 5.49	45.00 ถึง 54.99	คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับน้อย
3.50 ถึง 4.49	35.00 ถึง 44.99	ไม่แน่ใจว่าจะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่
2.50 ถึง 3.49	25.00 ถึง 34.99	ไม่คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับน้อย
1.50 ถึง 2.49	15.00 ถึง 24.99	ไม่คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับปานกลาง
1.00 ถึง 1.49	10.00 ถึง 14.99	ไม่คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับมาก

6. แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 ข้อ คะแนนอยู่ในช่วง 10 ถึง 70 แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	ความหมาย
6.50 ถึง 7.00	65.00 ถึง 70.00	มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับมาก
5.50 ถึง 6.49	55.00 ถึง 64.99	มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	ความหมาย
4.50 ถึง 5.49	45.00 ถึง 54.99	มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับน้อย
3.50 ถึง 4.49	35.00 ถึง 44.99	ไม่แน่ใจว่าจะมีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือไม่
2.50 ถึง 3.49	25.00 ถึง 34.99	ไม่มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับน้อย
1.50 ถึง 2.49	15.00 ถึง 24.99	ไม่มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับปานกลาง
1.00 ถึง 1.49	10.00 ถึง 14.99	ไม่มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับมาก

7. ความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 14 ข้อ คะแนนอยู่ในช่วง 14 ถึง 98 แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	ความหมาย
6.50 ถึง 7.00	91.00 ถึง 98.00	มีความตั้งใจที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียน ในระดับมาก
5.50 ถึง 6.49	77.00 ถึง 90.99	มีความตั้งใจที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียน ในระดับปานกลาง
4.50 ถึง 5.49	63.00 ถึง 76.99	มีความตั้งใจที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียน ในระดับน้อย
3.50 ถึง 4.49	49.00 ถึง 62.99	ไม่แน่ใจว่าตัวเองมีความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่
2.50 ถึง 3.49	35.00 ถึง 48.99	ไม่มีความตั้งใจที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียน ในระดับน้อย
1.50 ถึง 2.49	21.00 ถึง 34.99	ไม่มีความตั้งใจที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียน ในระดับปานกลาง
1.00 ถึง 1.49	14.00 ถึง 20.99	ไม่มีความตั้งใจที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียน ในระดับมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือในการวิจัย ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. จัดเตรียมแบบวัดที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดเตรียมมากกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้จริง 20%

3. นำหนังสือราชการที่ได้จากบัณฑิตวิทยาลัย ไปติดต่อกับทุกโรงเรียนที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อประสานงานในการขอเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ผลดังนี้

3.1 ผู้วิจัยนำแบบวัดให้กับผู้ประสานงานของโรงเรียน พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบวัดให้ครอบคลุมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และนัดหมายวัน และเวลา ในการขอรับแบบวัดคืน ซึ่งมีจำนวน 12 โรงเรียน จากทั้งหมด 15 โรงเรียน

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบวัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนัดหมายวัน และเวลาในการขอรับแบบวัดคืนด้วยตนเอง ซึ่งมีจำนวน 3 โรงเรียน

4. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก ได้แบบวัดที่มีความสมบูรณ์จำนวน 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

5. นำผลจากแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ในการประมาณค่าเฉลี่ยของประชากร โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (มยุรี ศรีชัย. 2538 : 105)

$$n = \frac{Z_{\frac{\alpha}{2}}^2 N \sum_{g=1}^K N_g \sigma_g^2}{N^2 e^2 + Z_{\frac{\alpha}{2}}^2 \sum_{g=1}^K N_g \sigma_g^2}$$

เมื่อ	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด
	N _g	แทน	จำนวนประชากรในแต่ละชั้น
	e	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน
	σ _g ²	แทน	ค่าความแปรปรวนในแต่ละชั้น

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจของแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร IOC (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2539 : 248-249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม
	ΣR	แทน	ผลรวมคะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 85-86)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{(N \sum X^2 - (\sum X)^2)(N \sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ	r _{xy}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามเป็นรายข้อ
	N	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
	ΣX	แทน	ผลรวมคะแนนของข้อคำถาม
	ΣY	แทน	ผลรวมคะแนนของข้อคำถามอื่นที่เหลือ

ΣX^2	แทน	ผลรวมคะแนนของข้อคำถามยกกำลังสอง
ΣY^2	แทน	ผลรวมคะแนนของข้อคำถามอื่นยกกำลังสอง
$\Sigma X Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนของผลคูณระหว่างคะแนน ของข้อคำถามกับคะแนนของข้อคำถามอื่นที่เหลือ

2.3 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach Alpha Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\Sigma S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด
	n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

3. ค่าสถิติพื้นฐาน

3.1 ค่าเฉลี่ย (M)

3.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

3.3 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.)

$$C.V = \frac{S}{\bar{X}} \times 100$$

เมื่อ	C.V.	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบวัด

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 314)

$$r_{xy} = \frac{N \Sigma XY - (\Sigma X)(\Sigma Y)}{\sqrt{(N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2)(N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2)}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนตัวแปร X กับตัวแปร Y
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	ΣX^2	แทน	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	ΣY^2	แทน	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	ΣXY	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนน X กับ Y ทุกคู่
	N	แทน	กลุ่มตัวอย่าง

4.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ t-test (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 317 ; อ้างอิงจาก Welkowitz. 1951 : 158)

$$t = r \sqrt{\frac{N-2}{1-r^2}} ; df = N-2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าการแจกแจงแบบที
	r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 156)

$$R_{Y.12..k} = \sqrt{\beta_1 r_{Y1} + \beta_2 r_{Y2} + \dots \beta_k r_{Yk}}$$

เมื่อ	$R_{Y.12..k}$	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
	$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
	$r_{Y1}, r_{Y2}, \dots, r_{Yk}$	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
	K	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ

4.4 ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สูตรค่าการแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribute)(บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 163)

$$F = \frac{R^2 / k}{(1 - R^2) / (N - k - 1)} \quad ; \quad df_1 = k, df_2 = N - k - 1$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าการแจกแจงแบบเอฟ
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
	k	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ

4.5 คำนำนัยสำคัญของตัวแปรอิสระ คำนวณโดยใช้สูตร

4.5.1 ค่า Score Weight (b) (Kerlinger & pedhazur. 1973 : 61)

$$b_j = \beta_j \frac{S_Y}{S_j}$$

เมื่อ	b_j	แทน	ค่านำนัยความสำคัญในรูปคะแนนดิบ ของตัวแปรอิสระตัวที่ j
	β_j	แทน	ค่านำนัยความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน ของตัวแปรอิสระตัวที่ j
	S_Y	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ของตัวแปรตาม
	S_j	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ของตัวแปรอิสระ ตัวที่ j

4.5.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่านำนัยความสำคัญของตัวแปรอิสระ คำนวณโดยใช้ t-test (Kerlinger & pedhazur. 1973 : 119-120)

$$t_j = \frac{b_j}{SE_{b_j}} \quad ; \quad df = N - k - 1$$

เมื่อ	t_j	แทน	การแจกแจงแบบที ของค่านำนัยความสำคัญของตัวที่ j
-------	-------	-----	--

b_j	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ ของตัวแปรอิสระตัวที่ j
SE_{b_j}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าน้ำหนักความสำคัญ ของตัวแปรอิสระที่ j
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
k	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

X_1	แทน	เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
X_2	แทน	ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
X_3	แทน	การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน
X_4	แทน	ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน
X_5	แทน	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน
X_6	แทน	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน
Y	แทน	ความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
k	แทน	จำนวนข้อของแบบวัด
k'	แทน	คะแนนเต็มทั้งฉบับของแบบวัด
k''	แทน	คะแนนเต็มรายข้อของแบบวัด
M	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบวัดแต่ละชุด
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$C.V.$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยในรูปของคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยในรูปของคะแนนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบเอฟ (F – distribution)
t	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบที (t – distribution)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนมัธยม ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรปัจจัยกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน
3. ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยและการทดสอบนัยสำคัญของค่าน้ำหนักความสำคัญโดยใช้ค่า t

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนมัธยม ได้แก่ เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรต้นที่ศึกษากับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปร	n	k	k'	k''	M	S	C.V.	แปล ความหมาย
เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1)	380	17	119	7	89.44	16.618	18.580	ระดับน้อย
ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2)	380	20	140	7	112.27	20.954	18.663	ระดับปานกลาง
การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3)	380	20	140	7	116.29	17.680	15.203	ระดับปานกลาง
ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4)	380	10	70	7	56.38	9.938	17.626	ระดับปานกลาง
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5)	380	10	70	7	54.39	13.261	24.381	ระดับน้อย
แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6)	380	10	70	7	54.37	13.201	24.279	ระดับน้อย
ความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y)	380	14	98	7	74.48	20.678	27.763	ระดับน้อย

จากตาราง 4 พบว่า ครูมีความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y) ในระดับน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 74.48 คะแนน ส่วนตัวแปรปัจจัย พบว่า ครูมีความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2) การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3) และความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4) อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 112.27, 116.29, 56.38 ตามลำดับ และมี เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6) อยู่ในระดับน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 89.44, 54.39, 54.37 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรปัจจัย พบว่า ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรปัจจัยมีค่าอยู่ระหว่าง 9.938 ถึง 20.954 และพบว่าค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y) มีค่าเท่ากับ 20.678

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรปัจจัย พบว่า สัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรปัจจัยมีค่าอยู่ระหว่าง 15.203 ถึง 24.381 และพบว่าปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ความเชื่อ เจตคติ ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิง และการประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ และพบว่า สัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรด้านความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y) มีค่าเท่ากับ 27.763

2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ของปัจจัยที่ศึกษาทั้งหมดกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนมัธยม ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y
เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X ₁)	1.000	.816**	.696**	.451**	.626**	.596**	.649**
ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X ₂)		1.000	.852**	.609**	.688**	.647**	.676**
การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X ₃)			1.000	.686**	.697**	.657**	.675**
ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X ₄)				1.000	.642**	.637**	.574**
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X ₅)					1.000	.892**	.825**
แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X ₆)						1.000	.812**
ความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y)							1.000
R=.858 R ² =.737 F=173.259							

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัย พบว่า แบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₁) ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₂) การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₃) ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₄) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₅) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₆) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .451 ถึง .892

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัย ได้แก่ แบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₁) ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₂) การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₃) ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₄) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₅) แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₆) กับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กับ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₅) สูงสุด ซึ่งมีค่าเท่ากับ .825 ความสัมพันธ์รองลงมา คือ แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₆) ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₂) การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₃) แบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X₁) ความเชื่อ

ตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .812, .676, .675, .649, .574 ตามลำดับ

การพิจารณาปัญหาพหุสัมพันธ์ (Multicollinearity)

ก่อนจะนำตัวแปรปัจจัยทั้ง 6 ด้านมาวิเคราะห์การถดถอย ผู้วิจัยได้นำตัวแปรทั้ง 6 ด้านไปทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Analysis) พบว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยแต่ละด้านมีค่า อยู่ระหว่าง .451 ถึง .892 ซึ่งสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2537 : 89) กล่าวว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละด้านควรมีค่าต่ำกว่า 0.7 หากพบว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรคู่ใดมีค่าเกิน 0.7 จะต้องทำการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อศึกษาปัญหาความเป็นพหุสัมพันธ์ (Multicollinearity) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีตัวแปรปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันสูงได้แก่ เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1) กับ ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .812 ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2)กับ การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .852 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5) กับ แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .892 ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดปัญหาพหุสัมพันธ์ (Multicollinearity) ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการตรวจสอบค่า Variance Inflation Factor (VIF) ซึ่งเป็นการตรวจสอบปัญหาดังกล่าวด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของตัวแปรปัจจัย

ตัวแปร	VIF
เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1)	3.270
ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2)	5.744
การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3)	4.505
ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4)	2.221
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5)	6.125
แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6)	5.519

จากตาราง 6 พบว่าค่า Variance Inflation Factor (VIF) มีค่าอยู่ระหว่าง 2.221 ถึง 6.125 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 10 จึงกล่าวได้ว่าไม่เกิดปัญหาพหุสัมพันธ์ (Multicollinearity) (Black. 2004 : 585)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1) ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2) การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3) ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6) มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .858 และกำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y) มีค่าเท่ากับ .737 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรปัจจัยทั้ง 6 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y) ได้ร้อยละ 73.7

3. คำนำนักความสำคัญ ของปัจจัยที่ศึกษาทั้งหมดกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนมัธยม ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 คำนำนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยในแต่ละด้านที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนมัธยม

ตัวแปร	b	β	SE _b	t
เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1)	.185	.149	.059	3.138**
ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2)	.016	.016	.063	.247
การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3)	.108	.092	.066	1.637
ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4)	-.032	-.015	.082	-.388
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5)	.575	.369	.098	5.853**
แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6)	.523	.334	.094	5.555**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่าค่านักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6) ส่งผลทางบวกกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ส่วนปัจจัยด้านความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2) การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3) ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4) ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง -0.032 ถึง $.575$ และมีย่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง -0.015 ถึง $.369$ โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y) สูงสุดคือ ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5) มีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ $.369$ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6) และปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1) ซึ่งมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ $.334$ และ $.149$ ตามลำดับ แสดงว่าครูที่มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียนสูง มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียนสูง และมีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนสูง จะส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนสูง ส่วนปัจจัยด้านความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2) การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3) ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สังเขปของความมุ่งหมาย สมมติฐาน และการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยบางประการ ได้แก่ เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3
2. มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เขต 3 มีจำนวน 4 เขตการปกครอง รวม 15 โรงเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 380 คน โดยดำเนินการดังนี้

1. ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากเขตการปกครองจำนวน 14 เขต ทำการสุ่มอย่างง่ายได้กลุ่มตัวอย่าง 4 เขตการปกครอง คือ เขตตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย เขตบางพลัด และเขตบางแค

2. สํารวจโรงเรียนในเขตตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย เขตบางพลัด และเขตบางแค พบว่ามีโรงเรียนจํานวน 15 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จํานวน 8 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่ จํานวน 7 โรงเรียน มีประชากรทั้งสิ้น 1,123 คน

3. คํานวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ต้องการโดยกําหนดค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% กําหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าเท่ากับ 2 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จํานวน 380 คน

4. คํานวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนขนาดของประชากรในแต่ละโรงเรียน ให้มีสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับสัดส่วนของประชากรในโรงเรียนนั้นๆ กับจํานวนประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัด จํานวน 7 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อการทําวิจัยในชั้นเรียน จํานวน 17 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .905

ชุดที่ 2 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการทําวิจัยในชั้นเรียน จํานวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .963

ชุดที่ 3 แบบวัดการประเมินผลในการทําวิจัยในชั้นเรียน จํานวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .967

ชุดที่ 4 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทําวิจัยในชั้นเรียน จํานวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .933

ชุดที่ 5 แบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทําวิจัยในชั้นเรียน จํานวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .977

ชุดที่ 6 แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทําวิจัยในชั้นเรียน จํานวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .975

ชุดที่ 7 แบบวัดความตั้งใจในการทําวิจัยในชั้นเรียน จํานวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .980

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดําเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปติดต่อผู้บริหารของโรงเรียนในแต่ละแห่งที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมายวัน และ เวลา ที่จะมาขอรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบวัดแต่ละฉบับประกอบด้วย แบบวัดจํานวน 7 ชุด ได้แก่ แบบวัดเจตคติต่อการทําวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดความเชื่อ

เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดการประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน และแบบวัดความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดทั้งหมดมีจำนวน 380 ฉบับ ได้รับแบบวัดที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2550 ถึง วันที่ 9 มีนาคม 2550 แล้วนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานเพื่อประมาณค่าเฉลี่ยของตัวแปรปัจจัยแต่ละตัว และความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัย และตัวแปรตาม และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ
3. ค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Enter

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1) ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2) การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3) ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .451 ถึง .892

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัย กับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .858 และมีค่าความแปรปรวนร่วมเท่ากับ .737 แสดงว่า ตัวแปรปัจจัยทั้ง 6 ด้านคือ ด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1) ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2) การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3) ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ร้อยละ 73.7

2. คำนำนั้ความสำคัญของตัวแปรปัจจัยกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ตัวแปรปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6) ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5) ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุด โดยมีค่านำนั้ความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .369 รองลงมาคือแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_6) และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1) ซึ่งมีค่านำนั้ความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .334 และ .149 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2) การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3) ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4) ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ตัวแปรปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนั้นน่าจะเป็นเพราะว่าตัวแปรปัจจัยดังกล่าว เป็นตัวแปรตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ซึ่งเน้นพฤติกรรมของบุคคลที่จะแสดงออกมาโดยศึกษาองค์ประกอบและปัจจัยที่จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมใดๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม จากตัวบุคคลนั้นโดยตรงและสภาพแวดล้อมที่ล้อมรอบตัวบุคคลนั้น ไม่ว่าจะเป็นบุคคลแวดล้อม หรือสภาพแวดล้อม (Ajzen and Fishbein. 1980 : 41-91) ดังนั้นเจตคติ ความเชื่อ การประเมินผล ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง จึงมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับอารีย์ เมธาภักย์ (2539 : บทคัดย่อ) สนั่น วงษ์ดี (2539 : บทคัดย่อ) ญัฐพร พวงไธสง (2546 : บทคัดย่อ) และ พรพิมาน วงษ์ปัดดา (2546 : 86-88) ที่พบว่าเจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจในการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

2. คำนำนั้ความสำคัญของตัวแปรปัจจัยกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ตัวแปรปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงสุด

($r=.825$) ซึ่งตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นอิทธิพลทางสังคมที่จะทำให้บุคคล ทำพฤติกรรมใดๆ ตามที่บุคคลแวดล้อมที่มีความสำคัญต่อตนคิดว่าควรทำ หรือไม่ควรทำ (Ajzen and Fishbein. 1980 : 58) ซึ่งสอดคล้องกับฉันทะ พงษ์ไชย (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความมุ่งมั่นในการทำวิจัย และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรม การทำวิจัยสูงสุดคือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอ้างอิง และปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการ ทำวิจัยในชั้นเรียนที่ส่งผลทางบวกมากกว่าแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยใน ชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มอ้างอิงที่อยู่แวดล้อมครู ไม่ว่าจะเป็น ผู้บริหารโรงเรียน เพื่อนครู หรือบุคคลในครอบครัวมีบทบาทสำคัญ ที่จะชี้แนะ ให้การสนับสนุน จึงทำให้ครูเกิดความเชื่อและ คล้อยตามบุคคลเหล่านั้น

ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ กับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล แรงจูงใจที่จะคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง มีผลกระทบต่อการเจตนาเชิงพฤติกรรมของบุคคล และทำให้มีผลกระทบต่อการพฤติกรรมนั้นๆ (Ajzen and Fishbein. 1980 : 70) สอดคล้องกับ พรพิมาน วงษ์ปัดดา (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า อิทธิพลทางตรงอย่างเดียวต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาคือ แรงจูงใจในการทำ วิจัยในชั้นเรียน เช่นเดียวกับชาติชาย ศรีแสง (2545 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสูงสุด การที่ครูมีแรงจูงใจที่จะตั้งใจทำวิจัยในชั้นเรียนอาจเป็น เพราะกลุ่มอ้างอิงที่อยู่ในโรงเรียน ซึ่งเป็นที่สถานที่ที่ครูใช้เวลาอยู่มากที่สุด หรือบุคคลที่บ้านให้การ สนับสนุนครู

ปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการทำวิจัย ในชั้นเรียน สอดคล้องกับอารีย์ เมธาภักย์ (2539 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าเจตคติทางตรงมีความ สัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติทางอ้อมของครู ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งตามทฤษฎีการกระทำด้วย เหตุผล เจตคติเป็นองค์ประกอบของความเชื่อ หากบุคคลมีความเชื่อว่าการกระทำพฤติกรรมนั้น นำไปสู่ผลบวก ก็จะมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น และโดยส่วนมากบุคคลจะมีเจตคติทางบวกต่อ พฤติกรรมใดๆ ถ้ามีบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขา คิดว่าเขาควรทำพฤติกรรมนั้นๆ (Ajzen and Fishbein. 1980 : 63)

การที่ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน อาจ เนื่องมาจากครูในโรงเรียนมัธยมเห็นด้วยกับบุคคลที่แวดล้อม และมีความสำคัญต่อตนเองว่า หาก กลุ่มบุคคลดังกล่าวอยากให้ตนทำวิจัยหรือสนับสนุนให้ตนทำวิจัยแล้วครูในโรงเรียนมัธยมจึงจะตั้งใจ ที่จะทำการวิจัยในเรียน ไอเซนและฟิชไบน์ (Ajzen and Fishbein. 1980 : 58-59) พบว่าโดย ส่วนมากบุคคลจะมีเจตคติทางบวกต่อพฤติกรรม ถ้าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขา คิดว่าเขาควรทำ พฤติกรรมนั้นๆ แต่บางครั้งก็ไม่เป็นไปตามนั้น เช่น บุคคลอาจมีเจตคติทางบวกต่อพฤติกรรมนั้น แต่เชื่อว่าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขา คิดว่าเขาไม่ควรทำพฤติกรรมนั้นก็ได้ นอกจากนั้นยังม ีความเห็นว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงจะขึ้นอยู่กับความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตน และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงด้วย (Ajzen and Fishbein. 1980 : 76)

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการไปใช้

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ครูมีความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ปัจจัย การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นผู้บริหารของโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ หรือเพื่อนครูในโรงเรียนเดียวกัน ซึ่งเป็นกลุ่มอ้างอิงที่ครูเชื่อถือ ควรให้การสนับสนุนหรือกระตุ้นให้ครูสนใจและทำการวิจัยในชั้นเรียน โดยอาจจะทำเป็นแบบอย่าง แล้วชักชวนให้ครูเข้าร่วมทำการวิจัยในชั้นเรียนด้วย ควรจะจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู เพื่อให้ครูเกิดแรงจูงใจ และมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงจะจูงใจให้ครูมีความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

จากการทำวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนกับครูที่สอนในระดับอื่นๆ อีก เช่น ครูที่สอนระดับประถมศึกษา หรือการศึกษาเกี่ยวกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่สอนอยู่ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ผลจากการศึกษาครอบคลุมยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา.
- _____. (2542). วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2543ก). คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กรมสามัญศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน หน่วยที่ 2. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- กรองทิพย์ เกตุแก้วและคณะ. (2544). สภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จ.กำแพงเพชร. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2543). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา ทองยี่น. (2546). องค์ประกอบของปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษกร เจือดี. (2541). การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โกวิท ประวาลพฤกษ์. (2526). เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา ศักขานิเทศก์จังหวัด โครงการวิจัยและทดลองหารูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน “คำถาม 10 ข้อ สำหรับการวางแผนการวิจัย.” กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- _____. (2530). แนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการสำหรับครู. หน่วยศึกษานิเทศก์. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี.
- ขนิษฐา ต้ววงศ์. (2546). ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

- จรรยา กล่าวสุนทร. (2540). การศึกษาตัวแปรและพฤติกรรมการเล่นการพนันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. ปรินูญานพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิระวัฒน์ องค์สวัสดิ์วัฒน์. (2538). ทศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม : การวัด การพยากรณ์และการเปลี่ยนแปลง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สามดีการพิมพ์.
- เจนภพ ชัยวรรณ. (2541). การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแห่งปัจจัยที่มีผลต่อเจตนาในการเลือกเรียนต่อสายสามัญโปรแกรมวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินูญานพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยพจน์ รังงาม. (2539, ธันวาคม). สอนอย่างไรให้ได้ผลพัฒนา. วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 19 (2-4): 23-27.
- _____. (2544, พฤษภาคม). กว่าจะรู้ว่าวิจัยก็ทำวิจัยเสร็จเสียแล้ว. วารสารวิชาการ. 4(5): 39-44.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2544). อยากทำวิจัยในชั้นเรียนแต่เขียนไม่เป็น. กรุงเทพฯ : ดิจิตอลเลิร์นนิ่ง.
- ชาติชาย ศรีแสง. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ญาณิ ทองพลับ. (2529). การเผยแพร่ผลงานวิจัยและการใช้ประโยชน์. เอกสารการวิจัยในชั้นเรียน หน่วยที่ 11. กรุงเทพฯ : สำนักงานโครงการรับความช่วยเหลือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ณัฐกล ดวงพิมพ์. (2546). การศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐพร พวงไธสง. (2546). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความมุ่งมั่นในการทำวิจัย พฤติกรรมการทำวิจัย และคุณภาพงานวิจัย ของครูระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ดรุณี อาจปรุ. (2543). ความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

- เดชา พูลวงศ์. (2542). ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฏิบัติการสอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ถาวร แซ่ตั้ง. (2529). การทำนายพฤติกรรมและการเลือกสมัครสอบเข้าเรียนต่อคณะวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศน แสงศักดิ์. (2543, พฤษภาคม). การวิจัยในชั้นเรียน. วารสารวิชาการ. 3 (5): 72-77.
- ทิตนา แหมมณี. (2540). การวิจัยทางการศึกษา. ใน แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. บรรณาธิการ โดย ทิตนา แหมมณี และ สร้อยสน สกลรักษ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียนฉาย กิระนันท์ และ จริญญา จันทลักขณา. (2534). ความรู้พื้นฐานในการวิจัย. หน่วยที่ 1 เอกสารการสอนชุดวิชา 20302 สถิติและการประเมินผลการศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ธีระชัย ปุณณโชติ. (2532). การสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระพร อุวรรณโณ. (2528). จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2535). เจตคติ : การศึกษาตามแนวทฤษฎีหลัก. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2539, เมษายน-มิถุนายน). บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน. สารพัฒนาหลักสูตร. 125: 61-75.
- _____. (2544, พฤษภาคม). การวิจัยกับจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมกับการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน. วารสารวิชาการ. 4(5) : 45.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 7 แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. ศาลายา นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญส่ง วงศ์คำ. (2542). การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับเจตนาในการเรียนสาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในกลุ่มสถาบันราชภัฏอีสานเหนือ ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาระดับมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเวศ วะสี. (2539). ยกเครื่องทางปัญญา. ใน ปฏิรูปการศึกษาการสร้างสรรค์ภูมิปัญญา.

- ประวิต เอรารวรรณ์. (2545). *การวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- บรรณาธิการโดยอุทัย ดุลยเกษม. หน้า 6-11. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.
- ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล. (2544). *การวิจัยในชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรพิมาน วงษ์ปัดดา. (2546). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- พรเพ็ญ ปฏิสัมพันธ์. (2532). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : บัดเตอร์ฟลาย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พะยอม อิงคตานุวัฒน์. (2525). *ศัพท์จิตเวช*. กรุงเทพฯ : ไพศาลศิลป์การพิมพ์.
- พันธณี วิหคโต. (2536). *สภาพปัญหาแนวทางการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศึกษา.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2544). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้: ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์และคณะ. (2544). *วิจัยในชั้นเรียน : หลักการสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้นท์ จำกัด.
- พิศิษฐ์ หิรัญกุล. (2544). *การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มณฑา จำปาเหลือง. (2546). *การศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดตราด*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- มนัส จินตนะดิลกกุล. (2530). *การเปรียบเทียบรูปแบบของฟิชไบน์กับรูปแบบของทรีแอนดิสในการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งซ่อมสมาชิกผู้แทนราษฎรของครูและผู้นำท้องถิ่นในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดขอนแก่น ในวันที่ 28 ธันวาคม 2529*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มยุรี ศรีชัย. (2538). *เทคนิคการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง*. กรุงเทพฯ : วี.เจ.พริ้นติ้ง.

- มาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ. (2536). การวิเคราะห์ปัจจัยพหุระดับที่สัมพันธ์กับความมุ่งมั่นต่องานวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ฉบับปี พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีพับลิเคชั่นส์.
- ราชันย์ บุญธิมา. (2536). การทำนายพฤติกรรมทุจริตการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เรวดี วัฒนโกศล. (2533). การสำรวจความเชื่อ เจตคติ เจตนา และพฤติกรรมการเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์. (2542). เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาวิชาการระดับหัวหน้าหมวดวิชา กลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. ถ่ายเอกสาร.
- วันทนา ชูช่วย. (2533). การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิรัช พานิชวงศ์. (2545). การวิเคราะห์การถดถอย (Regression Anylysis). กรุงเทพฯ : ภาควิชา สถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วิไลวรรณ สมบูรณ์. (2543). ปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วิศรุต สมบุญมีและคณะ. (2545). ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนตามทฤษฎีของครูผู้สอน และผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ส.วาสนา ประवालพุกษ์. (2541). วิจัยในชั้นเรียนและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ในคู่มือพัฒนาโรงเรียนด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โครงการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (เอกสารพัฒนากระบวนการเรียนรู้อันดับที่ 4).

- สนั่น วงษ์ดี. (2539). การพัฒนาโมเดลบูรณาการเชิงสาเหตุที่มีต่อความมุ่งมั่นในการทำวิจัยของครูระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2543). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. (2544). คู่มือการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- สิริพร ลาวัลย์. (2546). การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการกระทำย้อมมีเหตุผลและการศึกษาความแตกต่างเชิงนามิติดิในการสร้างแนวคิดผลิตภัณฑ์แปรรูปใหม่จากข้าว. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีอาหาร). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ ตั้งใจ. (2545). การศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ. (2523). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- _____. (2537). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เลียงเชียง.
- สุพักตร์ พิบูลย์ และคณะ. (2539). การวิจัยในชั้นเรียน. ม.ป.พ. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาภรณ์ มั่นเกิดวิทย์. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนประสบการณ์ตรงของครูต้นแบบ. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.
- สุรณี พิพัฒน์โรจนกมล. (2537). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลผลิตภาพการวิจัยของผู้ผ่านโปรแกรมการฝึกอบรมการวิจัยจากกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2537). แนวคิดและรูปแบบเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน. ใน *เส้นทางสู่งานวิจัยในชั้นเรียน*. บรรณาธิการโดย ลัดดา ภูเกียรติ. หน้า 6-7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บพิธการพิมพ์.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2543). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). แนวคิดและหลักการของการวิจัยในชั้นเรียน. ใน *ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา*. บรรณาธิการ โดย พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ ลัดดา ภูเกียรติ และสุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. หน้า 156-194. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2539). การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา. ใน *ประมวลชุดวิชาการประสบการณ์วิชาชีพ*. หน้า 15-202. นนทบุรี : มหามบัณฑิตบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- อนงค์พร สถิตย์ภาคีกุล. (2544, กรกฎาคม). หาคำถามนำรู้กับการวิจัยในชั้นเรียน. *วารสารวิชาการ*. 4(7): 62-65.
- อนันต์ ศรีโสภา. (2520). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรัญญา สุทธาสโนบล. (2544, มิถุนายน). การวิจัยเชิงปฏิบัติ. *วารสารวิชาการ*. 4 (6): 66-69.
- อัจฉราพร สุวรรณทล. (2529). *การทำนายและการทำความเข้าใจเจตนาและพฤติกรรมการให้*
นมบุตรของมารดาตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อารีย์ เมฆาภาคย์. (2539). *การทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา* สังกัด
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ ถาวร. (2526). *ปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคกลาง*.
ปริญญาโท ค.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจพร วัฒนารมย์. (2547). *สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์* สังกัด
สถาบันอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร จามรมาน. (2537). *การวิจัยของครู*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). *การวิจัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน*. กรุงเทพฯ :
พินิจพับลิชชิ่ง.
- อุทุมพร จามรมาน. (2547). *ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน/โรงเรียน*. ใน *รวมบทความย่อ*
รายงานการวิจัยในชั้นเรียน/โรงเรียน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร ทองอุไทย. (2525). *วรรณกรรมประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- โอภาส ตรีปัญญา. (2529). *การวิจัยสำหรับครูประถมศึกษาใหม่*. เอกสารการวิจัยในชั้นเรียน
หน่วยที่ 1 สำนักงานโครงการรับความช่วยเหลือ. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- Ajzen, I. and Fishbein, M. (1980). *Understanding attitudes and Predicting Social Behavior*.
Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall.
- Ajzen, I. (1988). *Attitudes, personality, and behavior*. Chicago : Dorsey.
- Best, John W. (1970). *Research in Education*. New Jersey : Prentice-Hall.
- Black, Ken. (2004). *Business statistics : for contemporary decision making*. 4th edition.
Hoboken, NJ : John Wiley & Sons

- Elliot, John. (1991). *Action Research for Educational Change*. Philadelphia : Open University Press.
- Fishbein, M. and Ajzen, I. (1975). *Belief, Attitude, Intention and Behavior : An Introduction to Theory and Research*. Massachusetts : Addison-Wesley.
- Kerlinger, Fred N. & Elazer, Pedhazur J. (1973). *Multipieregression in Behavioral Research*. New York : Holt, Rineheart and Winston.
- Good, Carter V. (1973). *Essentials of Educational Research*. New York : Meredith.
- Moomaw, Edmund W. (1984). Participatory Leadership Strategy," *Leadership Roles of Chief Academic office*. San Francisco : Jossey Bass Inc.
- Osgood, C.E., Soci, G.J. and Tannenbuam, P.H. (1978). *The Measurement of Meaning*. Nineth Edition. Urbana, iii : University of Ikkiniois Press.
- Pedhazur, E.J. (1997). *Multiple Regression in Behavioral Research*. Third Edition. New York : Holt Rinehart and Winston Inc.
- Sperber, B.M., Fishbein, M. and Ajzen, I. (1980). "Predicting and Understanding Women's Occupational Orientations : Factors Underlying Choice Intention." In *Attitudes and Predicting Social Behavior*. pp.114-129. by Icek Ajzen, and Martin Fishbein. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.
- Triandis, H.C. (1980). *Values, attitudes and interpersonal behavior*. In H.E. Howe, Jr. (Ed.), Nebraska Symposium on Motivation. 1979. Lincoln, NE : University of Nebraska Press.
- Webster's New World Dictionary* (1988). *Third Editioned*. New York : A Division of Simon & Schuster. Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ตั้งคะพิภพ	ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร.สุพร เข้มเฮง	ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์บรรลือชัย ผิวสานต์	ผู้อำนวยการ โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ จังหวัดสมุทรปราการ
อาจารย์อัจนรา กลิ่นขจร	ผู้อำนวยการ โรงเรียนกิงเพชร กรุงเทพมหานคร
อาจารย์อุดมศักดิ์ นาคี	สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข
คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
1	1.00	คัดเลือกไว้	11	1.00	คัดเลือกไว้
2	1.00	คัดเลือกไว้	12	1.00	คัดเลือกไว้
3	1.00	คัดเลือกไว้	13	0.80	ตัดทิ้ง
4	1.00	คัดเลือกไว้	14	0.60	ตัดทิ้ง
5	1.00	คัดเลือกไว้	15	1.00	คัดเลือกไว้
6	0.80	คัดเลือกไว้	16	1.00	คัดเลือกไว้
7	1.00	คัดเลือกไว้	17	0.60	ตัดทิ้ง
8	1.00	คัดเลือกไว้	18	1.00	คัดเลือกไว้
9	1.00	คัดเลือกไว้	19	1.00	คัดเลือกไว้
10	1.00	คัดเลือกไว้	20	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
21	1.00	คัดเลือกไว้	34	0.80	คัดเลือกไว้
22	1.00	คัดเลือกไว้	35	0.80	คัดเลือกไว้
23	0.80	คัดเลือกไว้	36	1.00	คัดเลือกไว้
24	1.00	คัดเลือกไว้	37	0.80	คัดเลือกไว้
25	0.80	ตัดทิ้ง	38	1.00	คัดเลือกไว้
26	1.00	คัดเลือกไว้	39	1.00	คัดเลือกไว้
27	1.00	คัดเลือกไว้	40	1.00	คัดเลือกไว้
28	1.00	คัดเลือกไว้	41	0.80	คัดเลือกไว้
29	1.00	คัดเลือกไว้	42	1.00	คัดเลือกไว้
30	1.00	คัดเลือกไว้	43	1.00	คัดเลือกไว้
31	1.00	คัดเลือกไว้	44	1.00	คัดเลือกไว้
32	1.00	คัดเลือกไว้	45	1.00	คัดเลือกไว้
33	1.00	คัดเลือกไว้	46	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดการประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
47	1.00	คัดเลือกไว้	60	1.00	คัดเลือกไว้
48	1.00	คัดเลือกไว้	61	0.80	คัดเลือกไว้
49	1.00	คัดเลือกไว้	62	1.00	คัดเลือกไว้
50	1.00	คัดเลือกไว้	63	1.00	คัดเลือกไว้
51	0.80	ตัดทิ้ง	64	1.00	คัดเลือกไว้
52	1.00	คัดเลือกไว้	65	1.00	คัดเลือกไว้
53	1.00	คัดเลือกไว้	66	1.00	คัดเลือกไว้
54	1.00	คัดเลือกไว้	67	1.00	คัดเลือกไว้
55	1.00	คัดเลือกไว้	68	1.00	คัดเลือกไว้
56	1.00	คัดเลือกไว้	69	1.00	คัดเลือกไว้
57	1.00	คัดเลือกไว้	70	1.00	คัดเลือกไว้
58	1.00	คัดเลือกไว้	71	1.00	คัดเลือกไว้
59	1.00	คัดเลือกไว้	72	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย
ในชั้นเรียน

ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
73	0.80	คัดเลือกไว้	81	0.60	ตัดทิ้ง
74	0.60	ตัดทิ้ง	82	0.80	คัดเลือกไว้
75	1.00	คัดเลือกไว้	83	1.00	คัดเลือกไว้
76	0.60	ตัดทิ้ง	84	0.80	คัดเลือกไว้
77	1.00	คัดเลือกไว้	85	0.60	ตัดทิ้ง
78	1.00	คัดเลือกไว้	86	0.80	คัดเลือกไว้
79	1.00	คัดเลือกไว้	87	0.80	คัดเลือกไว้
80	1.00	คัดเลือกไว้			

ตาราง 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย
ในชั้นเรียน

ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
88	0.80	คัดเลือกไว้	96	1.00	คัดเลือกไว้
89	0.60	ตัดทิ้ง	97	1.00	คัดเลือกไว้
90	1.00	คัดเลือกไว้	98	1.00	คัดเลือกไว้
91	0.60	ตัดทิ้ง	99	0.60	ตัดทิ้ง
92	1.00	คัดเลือกไว้	100	0.60	ตัดทิ้ง
93	1.00	คัดเลือกไว้	101	0.60	ตัดทิ้ง
94	1.00	คัดเลือกไว้	102	1.00	คัดเลือกไว้
95	1.00	คัดเลือกไว้			

ตาราง 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
103	0.80	คัดเลือกไว้	111	0.60	ตัดทิ้ง
104	0.60	ตัดทิ้ง	112	1.00	คัดเลือกไว้
105	1.00	คัดเลือกไว้	113	1.00	คัดเลือกไว้
106	0.60	ตัดทิ้ง	114	0.60	ตัดทิ้ง
107	1.00	คัดเลือกไว้	115	0.60	ตัดทิ้ง
108	1.00	คัดเลือกไว้	116	0.60	ตัดทิ้ง
109	1.00	คัดเลือกไว้	117	1.00	คัดเลือกไว้
110	1.00	คัดเลือกไว้			

ตาราง 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความตั้งใจต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
118	1.00	คัดเลือกไว้	125	1.00	คัดเลือกไว้
119	1.00	คัดเลือกไว้	126	1.00	คัดเลือกไว้
120	1.00	คัดเลือกไว้	127	1.00	คัดเลือกไว้
121	1.00	คัดเลือกไว้	128	1.00	คัดเลือกไว้
122	1.00	คัดเลือกไว้	129	1.00	คัดเลือกไว้
123	1.00	คัดเลือกไว้	130	1.00	คัดเลือกไว้
124	1.00	คัดเลือกไว้	131	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 15 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
1	.662	คัดเลือกไว้	10	.424	คัดเลือกไว้
2	.377	คัดเลือกไว้	11	.550	คัดเลือกไว้
3	.604	คัดเลือกไว้	12	.532	คัดเลือกไว้
4	.388	คัดเลือกไว้	13	.490	คัดเลือกไว้
5	.417	คัดเลือกไว้	14	.617	คัดเลือกไว้
6	.491	คัดเลือกไว้	15	.535	คัดเลือกไว้
7	.527	คัดเลือกไว้	16	.421	คัดเลือกไว้
8	.452	คัดเลือกไว้	17	.657	คัดเลือกไว้
9	.567	คัดเลือกไว้			

ตาราง 16 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
18	.611	คัดเลือกไว้	31	.208	ตัดทิ้ง
19	.379	คัดเลือกไว้	32	.531	คัดเลือกไว้
20	.501	คัดเลือกไว้	33	.591	คัดเลือกไว้
21	.191	ตัดทิ้ง	34	.536	คัดเลือกไว้
22	.506	คัดเลือกไว้	35	.524	คัดเลือกไว้
23	.273	ตัดทิ้ง	36	.439	คัดเลือกไว้
24	.378	คัดเลือกไว้	37	.584	คัดเลือกไว้
25	.436	คัดเลือกไว้	38	.470	คัดเลือกไว้
26	.241	ตัดทิ้ง	39	.587	คัดเลือกไว้
27	.508	คัดเลือกไว้	40	.652	คัดเลือกไว้
28	.113	ตัดทิ้ง	41	.599	คัดเลือกไว้
29	.540	คัดเลือกไว้	42	.638	คัดเลือกไว้
30	.614	คัดเลือกไว้			

ตาราง 17 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดการประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
43	.471	คัดเลือกไว้	56	.255	ตัดทิ้ง
44	.527	คัดเลือกไว้	57	.541	คัดเลือกไว้
45	.495	คัดเลือกไว้	58	.609	คัดเลือกไว้
46	.102	ตัดทิ้ง	59	.510	คัดเลือกไว้
47	.556	คัดเลือกไว้	60	.499	คัดเลือกไว้
48	.213	ตัดทิ้ง	61	.587	คัดเลือกไว้
49	.455	คัดเลือกไว้	62	.516	คัดเลือกไว้
50	.592	คัดเลือกไว้	63	.510	คัดเลือกไว้
51	.227	ตัดทิ้ง	64	.506	คัดเลือกไว้
52	.619	คัดเลือกไว้	65	.536	คัดเลือกไว้
53	.224	ตัดทิ้ง	66	.479	คัดเลือกไว้
54	.540	คัดเลือกไว้	67	.496	คัดเลือกไว้
55	.521	คัดเลือกไว้			

ตาราง 18 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
68	.560	คัดเลือกไว้	73	.450	คัดเลือกไว้
69	.607	คัดเลือกไว้	74	.480	คัดเลือกไว้
70	.549	คัดเลือกไว้	75	.522	คัดเลือกไว้
71	.527	คัดเลือกไว้	76	.511	คัดเลือกไว้
72	.469	คัดเลือกไว้	77	.507	คัดเลือกไว้

ตาราง 19 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
78	.630	คัดเลือกไว้	83	.650	คัดเลือกไว้
79	.712	คัดเลือกไว้	84	.627	คัดเลือกไว้
80	.697	คัดเลือกไว้	85	.617	คัดเลือกไว้
81	.648	คัดเลือกไว้	86	.630	คัดเลือกไว้
82	.608	คัดเลือกไว้	87	.714	คัดเลือกไว้

ตาราง 20 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย
ในชั้นเรียน

ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
88	.607	คัดเลือกไว้	93	.659	คัดเลือกไว้
89	.658	คัดเลือกไว้	94	.690	คัดเลือกไว้
90	.656	คัดเลือกไว้	95	.757	คัดเลือกไว้
91	.732	คัดเลือกไว้	96	.698	คัดเลือกไว้
92	.637	คัดเลือกไว้	97	.788	คัดเลือกไว้

ตาราง 21 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความตั้งใจต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
98	.763	คัดเลือกไว้	105	.672	คัดเลือกไว้
99	.616	คัดเลือกไว้	106	.698	คัดเลือกไว้
100	.632	คัดเลือกไว้	107	.706	คัดเลือกไว้
101	.627	คัดเลือกไว้	108	.723	คัดเลือกไว้
102	.763	คัดเลือกไว้	109	.596	คัดเลือกไว้
103	.641	คัดเลือกไว้	110	.676	คัดเลือกไว้
104	.636	คัดเลือกไว้	111	.609	คัดเลือกไว้

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา

คำชี้แจง

แบบวัดฉบับนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบวัด

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน มี 7 ชุด

กรุณาอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาเลือกคำตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด คำตอบที่ได้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อท่าน โดยคำตอบที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับ และใช้เพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลา

นางสาวมณีนีรัตน์ จอมพุก

นิสิตปริญญาโท สาขาการวัดผลการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบวัด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1.1 เพศ

☐ หญิง

☐ ชาย

1.2 อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี

☐ 31-40 ปี

☐ 41-50 ปี

☐ 51-60 ปี

1.3 วุฒิการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

1.4 ประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัย

☐ ไม่เคยทำ

☐ เคยทำ เรื่อง

ตอนที่ 2 แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน มี 7 ชุด
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ชุดที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้าพเจ้าคิดว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับข้าพเจ้าแล้ว เป็นสิ่งที่.....

1.

น่าสนใจ							ไม่น่าสนใจ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

2.

มีประโยชน์							ไม่มีประโยชน์
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

3.

ชอบ							ไม่ชอบ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

4.

สำคัญ							ไม่สำคัญ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

5.

ง่าย							ยาก
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

6.

เสียเวลาเปล่า							ไม่เสียเวลา
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

7.

ช่วยพัฒนาตนเอง							ไม่ช่วยพัฒนาตนเอง
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

8.

สนุก							น่าเบื่อ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

9.

ควรได้รับการสนับสนุน							ไม่ควรได้รับการสนับสนุน
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

10.

เป็นภาระเกินจำเป็น							ไม่เป็นภาระเกินจำเป็น
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

11.

สร้างสรรค์							ไม่สร้างสรรค์
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

12.

ควรทำ							ไม่ควรทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

13.

มีคุณค่า							ไม่มีคุณค่า
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

14.

แก้ปัญหาได้							สร้างปัญหา
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

15.

น่าภูมิใจ							ไม่น่าภูมิใจ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

16.

ยุ่งยาก							ไม่ยุ่งยาก
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

17.

อยากทำ							ไม่อยากทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

ชุดที่ 2 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้าพเจ้าเชื่อว่า..... การทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าพเจ้า

18. ทำให้ข้าพเจ้ามีผลการปฏิบัติงานดีขึ้น

เป็นไปได้							เป็นไปไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

19. ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจปัญหาของนักเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

20. ทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาวิธีการสอนได้ดี

เป็นไปได้							เป็นไปไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

21. ทำให้ข้าพเจ้ามีความภูมิใจในอาชีพครู

เป็นไปได้							เป็นไปไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

22. ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ กับตัวเอง

เป็นไปได้							เป็นไปไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

23. ทำให้ข้าพเจ้ามีความก้าวหน้าในอาชีพครู

เป็นไปได้							เป็นไปไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

24. ทำให้ข้าพเจ้าค้นพบวิธีการสอนใหม่ๆ

เป็นไปได้							เป็นไปไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

25. ทำให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาการทำงานของตนเอง

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

26. ทำให้ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนได้

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

27. ทำให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการสอน

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

28. ทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการสอน

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

29. ทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาเกินจำเป็นมากขึ้น

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

30. ทำให้ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

31. ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสดำเนินงานขึ้นเงินเดือน

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

32. ทำให้ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาของนักเรียนได้

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

33. ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสดำเนินงานตำแหน่งสูงขึ้น

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

34. ทำให้นักเรียนได้ประโยชน์จากผลการวิจัย

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

35. ทำให้เกิดการพัฒนาทั้งการเรียนและการสอน

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

36. ทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำผลการวิจัยมาพัฒนาการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

37. ทำให้ข้าพเจ้าสนใจในการพัฒนาการสอนของตนเอง

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

ชุดที่ 3 แบบวัดการประเมินผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน

38. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้ามีผลการปฏิบัติงานดีขึ้น เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

39. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจปัญหาของนักเรียน เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

40. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาวิธีการสอน เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

41. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้ามีความภูมิใจในอาชีพครู เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

42. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ กับตัวเอง เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

43. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้ามีความก้าวหน้าในอาชีพครู เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

44. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าค้นพบวิธีการสอนใหม่ๆ เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

45. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาการทำงานของตนเอง เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

46. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนได้ เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

47. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการสอน เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

48. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการสอน เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

49. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาเกินจำเป็นมากขึ้น เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

50. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

51. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้เลื่อนขั้นเงินเดือน เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

52. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาของนักเรียนได้ เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

53. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

54. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้นักเรียนได้ประโยชน์จากผลการวิจัย เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

55. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดการพัฒนาทั้งการเรียนและการสอน เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

56. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำผลการวิจัยมาพัฒนาการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

57. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าสนใจในการพัฒนาการสอนของตนเอง เป็นสิ่งที่...

ดี							ไม่ดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

ชุดที่ 4 แบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ท่านคิดว่า **บุคคลหรือกลุ่มบุคคล** ดังต่อไปนี้ คิดว่า ท่านควรทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงใด

ตัวอย่าง 0. เพื่อนสนิท คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

หมายความว่า เป็นไปได้/เป็นไปได้ไม่ได้ ว่าเพื่อนสนิทคิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

58. **ผู้บริหารโรงเรียน** คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปได้ไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

59. **เพื่อนครูในโรงเรียน** คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปได้ไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

60. **ผู้ปกครองนักเรียน** คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปได้ไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

61. **นักเรียน** คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปได้ไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

62. **ศิษยานุศิษย์** คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปได้ไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

63. **ประชาชนในชุมชน** คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปได้ไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

64. **เพื่อนครูจากต่างโรงเรียน** คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปได้ไม่ได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

65. หน่วยงานต้นสังกัด คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

66. คนในครอบครัวของข้าพเจ้า คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

67. เพื่อนครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนมาก่อน คิดว่าข้าพเจ้าควรทำการวิจัยในชั้นเรียน

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

ชุดที่ 5 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่า ท่านยินดีทำตามบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเหล่านี้มากน้อย

เพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

68. ท่านยินดีทำการวิจัยในชั้นเรียนตามที่ ผู้บริหารโรงเรียน ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ยินดี							ไม่ยินดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

69. ท่านยินดีทำการวิจัยในชั้นเรียนตามที่ เพื่อนครูในโรงเรียน ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ยินดี							ไม่ยินดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

70. ท่านยินดีทำการวิจัยในชั้นเรียนตามที่ ผู้ปกครองนักเรียน ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ยินดี							ไม่ยินดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

71. ท่านยินดีทำการวิจัยในชั้นเรียนตามที่ นักเรียน ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ยินดี							ไม่ยินดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

72. ท่านยินดีทำการวิจัยในชั้นเรียนตามที่ **ศึกษานิเทศก์** ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ยินดี							ไม่ยินดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

73. ท่านยินดีทำการวิจัยในชั้นเรียนตามที่ **ประชาชนในชุมชน** ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ยินดี							ไม่ยินดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

74. ท่านยินดีทำการวิจัยในชั้นเรียนตามที่ **เพื่อนครูจากต่างโรงเรียน** ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ยินดี							ไม่ยินดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

75. ท่านยินดีทำการวิจัยในชั้นเรียนตามที่ **หน่วยงานต้นสังกัด** ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ยินดี							ไม่ยินดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

76. ท่านยินดีทำการวิจัยในชั้นเรียนตามที่ **คนในครอบครัว** ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ยินดี							ไม่ยินดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

77. ท่านยินดีทำการวิจัยในชั้นเรียนตามที่ **เพื่อนครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน** ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ยินดี							ไม่ยินดี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

ชุดที่ 6 แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน

78. การที่ **ผู้บริหารโรงเรียน** ส่งเสริมให้ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ท่านต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเพียงใด

ต้องการทำ							ไม่ต้องการทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

79. การที่ **เพื่อนครูในโรงเรียน** แนะนำให้ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ท่านต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเพียงใด

ต้องการทำ							ไม่ต้องการทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

80. การที่ **ผู้ปกครองนักเรียน** แนะนำให้ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ท่านต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเพียงใด

ต้องการทำ							ไม่ต้องการทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

81. การที่ **นักเรียน** อยากให้ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ท่านต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเพียงใด

ต้องการทำ							ไม่ต้องการทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

82. การที่ **ศึกษานิเทศก์** แนะนำให้ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ท่านต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเพียงใด

ต้องการทำ							ไม่ต้องการทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

83. การที่ **ประชาชนในชุมชน** อยากให้ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ท่านต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเพียงใด

ต้องการทำ							ไม่ต้องการทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

84. การที่ **เพื่อนครูจากต่างโรงเรียน** เห็นควรให้ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ท่านต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเพียงใด

ต้องการทำ							ไม่ต้องการทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

85. การที่ **หน่วยงานต้นสังกัด** สนับสนุนให้ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ท่านต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเพียงใด

ต้องการทำ							ไม่ต้องการทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	

86. การที่ **คนในครอบครัว** อยากให้ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ท่านต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเพียงใด

ต้องการทำ							ไม่ต้องการทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

87. เพื่อนครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนมาก่อน ชักชวนให้ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ท่านต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเพียงใด

ต้องการทำ							ไม่ต้องการทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

ชุดที่ 7 แบบวัดความตั้งใจต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

88. ท่านปรารถนาที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน

ปรารถนา							ไม่ปรารถนา
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

89. ท่านพยายามที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน

พยายาม							ไม่พยายาม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

90. ท่านมุ่งมั่นที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน

มุ่งมั่น							ไม่มุ่งมั่น
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

91. ท่านจะหาเวลาเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนให้ได้

แน่นอน							ไม่แน่นอน
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

92. ท่านมั่นใจว่าจะทำวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้

มั่นใจ							ไม่มั่นใจ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

93. ท่านมีความพร้อมที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน

พร้อม							ไม่พร้อม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

94. ท่าน**แน่ใจ**ตนเองจะสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนให้สำเร็จได้

แน่ใจ							ไม่แน่ใจ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

95. ท่าน**ตัดสินใจ**จะทำวิจัยในชั้นเรียนทันทีที่ท่านสามารถทำได้

ใช่							ไม่ใช่
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

96. ถึงแม้ท่านจะยัง**ไม่มี**ทุนทรัพย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ท่านยังคง**มุ่งมั่น**ที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่

มุ่งมั่น							ไม่มุ่งมั่น
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

97. ถึงแม้ท่านจะมีภาระงานมาก ท่านยังคง**หาเวลา**เพื่อที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน

แน่นอน							ไม่แน่
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

98. ท่าน**มุ่งมั่น**ที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน ถึงแม้ว่าท่านจะมี**เงินทุนจำกัด**

มุ่งมั่น							ไม่มุ่งมั่น
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

99. ถึงแม้ท่านจะมีภาระงานสอนมาก แต่ท่านยังคง**พยายาม**ที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน

พยายาม							ไม่พยายาม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

100. ท่าน**แน่ใจ**ว่าตนเองมีเวลาทำวิจัยในชั้นเรียนอย่าง**แน่นอน**

แน่ใจ							ไม่แน่ใจ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

101. ถึงแม้ผู้บังคับบัญชาจะ**ไม่สนับสนุน** แต่ท่านยัง**อยาก**จะทำวิจัยในชั้นเรียน

อยาก							ไม่อยาก
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	น้อย	ปานกลาง	มาก

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ สกุล	นางสาวมณีรัตน์ จอมพุก
วันเดือนปีเกิด	7 สิงหาคม 2514
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	202/1 ซ.ชักพระ 7 ต.คลองชักพระ อ.ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	นักวิชาการศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กองบริหารงานวิจัย สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2532	มัธยมศึกษา จาก โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2536	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ